

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 18, Postfach 116 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.30 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 26. des laufenden Monats angenommen

Nr. 18.

Krainburg, den 4. März 1944.

4. Jahrgang.

Znova velik napad na London

Nemški obrambni uspehi pri Rogačevu in Nevlu - Premenljivi boji pri Nettunu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 2. marca objavilo:

V južnem odseku vzhodne fronte so Sovjeti izvajali zlasti v prostoru pri Krivojrogu številne sunke, ki so ostali brez uspeha. Severno od Rogačeva so boljševiki napadli na ozki fronti z združenimi močmi. Grenadirji in grenadirji oklopnjakov so preprečili vse prodorne poskuse in z učinkovito podporo topništva in protiletalskega topništva prizadeh sovražniku visoke krvave zgube.

V teh bojih se je izborna izkazala šlezjska 5. divizija oklopnjakov, ki jo vodi Generalmajor Decker, skupno s podrejenimi odredi pehote, oklopnjakov in protiletalskega topništva.

Severozahodno od Nevla se je stopnjevala sila sovražnih napadov. Ves dan trajajoče prodorne poskuse smo v hudih bojih odbili in odstrelili 25 sovražnih oklopnjakov. Na fronti pri Narvi smo v trdi borbi zavrnili z na novo pripeljanimi silami začete napade Sovjetov in jih razstrelili deloma že pred našimi položaji. Visoko na Severu so nemške udarne čete vdrle v odseku Kandalakše v močno izgrajene sovražne položaje in pogonale v zrak številne bojne postojanke z njihovimi posadkami vred.

V mostišču pri Nettunu so se včeraj vršili premenljivi boji južno in jugozahodno od Cisterne. Na več mestih se je sovražniku posrečilo, da je zopet vdrl v naše v prejšnjih dnevih pridobljene izpostavljene položaje.

Daljnostrelno topništvo je potopilo v pristanišču v Anziu neko tovorno ladjo in večkrat pogodilo druge ladje. Odredi bojnih letalcev so nadaljevali svoje napade na ladje in razkladanja v prostoru pri Anziu in z bombnimi zadetki težko poškodovali neko prevozno ladjo s 5.000 brt. Od južne fronte poročajo le o delovanju obojestranskih izvidniških in udarnih čet.

V pretekli noči so izvršile skupine britanskih bombnikov pod zaščito strjenih oblakov zastrahovalne napade na kraje v jugozahodni Nemčiji. S številnimi minami, razstrelnimi in zažigalnimi bombami so povzročile zlasti v stanovanjskih okoliših mesta Stuttgart škodo in zgube med prebivalstvom. Sovražna vznemirjevalna letala so vrh tega odvrгла bombe nad zapadnonemškim prostorom. Štiri sovražna letala so bila sestreljena.

Naše zračno orožje je znova izvršilo velik napad na London. Težka bojna letala so priletela v več valih in vrgla veliko število razstrelnih in zažigalnih bomb na razne dele mesta. Nastali so številni veliki požari in obsežna razdejanja.

Vojni minister maršal Graziani je imel v Cremoni mimohod bataljona »Costruttori« več pred njegovim odhodom na službo na južni fronti. V nagovoru je izjavil Graziani, da ima bataljon čast, da ob strani nemških tovarišev sedaj v aktivni službi na fronti zbršne sramoto Italije.

Kim hočejo izročiti črnecem.

Črni strelci strojnice, ki se bojujejo na južnotalijanski fronti v skupini 5. angleške armade. (TO-EP, M.)

London: Vrnitev vojne z bombami v Anglijo

Boje se za ostale industrijske centre - Smešna zaskrbljenost zaradi proizvodnje

Stockholm, 3. marca. »Nemci napadajo kot v starih časih«, javljajo z mešanico ogorčenja in strahu iz Londona, kjer so tudi v noči na petek prestali nov težek napad. Bil je šesti tekom osmih dni. Od nedelje dalje so morali Londončani vsako noč v zaklonišča in pri tem so lahko ugotovili, da se ostrost nemških napadov ne manjša, marveč veča. Ogenj protiletalskega topništva, ki služi v vseh poročilih iz Anglije za barometer silnih napadov, je bil po prvih poročilih ponekod hujši kot v prejšnji noči. Cele minute so se tresle hiše. Prva uradna angleška poročila od petka javljajo nemške napade na Južno in Jugovzhodno Anglijo in na ozemlje glavnega mesta. Napadi so se odvijali v slogu prejšnjih noči. Povsod so nastale žrtve in požarne škode.

Po švedskih vesteh je bil dnevni alarm v četrtek tudi za te Londončane, ki so se doslej še branili tega spoznanja, sprejet kot potrdilo dejstva, da se je vojna z bombami nepreklicno z vsvo resnostjo vrnila v Anglijo.

Celo tisti, ki so doslej upali, da je nemško zračno orožje na drugih mestih preveč obremenjeno, da bi moglo posvečati pozornost Angliji, so morali spoznati, da lahko povzročijo tudi samo majhen del te pozornosti velike neprijetnosti Angliji in tudi civilnemu prebivalstvu. Goreče trdijo, da je postal materialni in psihološki odpor temu primerno

močnejši in da nemška bombna ofenziva nima nobene prilike, vplivati na anglo-amerikanske vojne načrte. To se bo še videlo. Podobne angleške trditve so se slišale tudi po pristankih v Severni Afriki in Italiji in vsakokrat se je v presenečenje nasprotnikov Nemčije izkazalo, da je izvedba »vplivanja« na sovražne napade neprijetno trajna. Ze sedaj morajo priznati, da imajo v Nemčiji očitno za takšne namene skupine bombnikov na razpolago in da je dosedaj uspelo, doseči z najmanjšimi zgubami znatne učinke.

»Yorkshire Post« je odkrila, da služijo ti napadi razdejanju angleške vojne proizvodnje in angleško-amerikanskim pripravam na Zapadno Evropo. V zvezi s tem poročajo, da je neko angleško mesto na južni obali, ki ni po bliže označeno, doživelo doslej najtežji napad. Smešno učinkuje zaskrbljenost različnih drugih angleških listov, ki preračunavajo, da si more vendar Nemčija napade v takem obsegu kot sedaj proti Londonu, komaj privoščiti, in hče tako rekoč v dobro razumljivem nemškem interesu Nemčijo odvrniti od nadaljevanja. Tu so pa tisti Angleži bolj previdni, ki že računajo z možnostjo, da se bodo lahko razširili napadi tudi na druge angleške industrijske in vojne centre. Londončani so že storili daljnosežne previdnostne ukrepe, ne oziraje se na špekulacije svojega časopisja.

Atlantik-Charto so pometali v morje

Britanska vlada se je popolnoma in povsod podvrгла politiki sovjetskega nasilja

Stockholm, 3. marca. Dočim so doslej samo nekateri severnoameriški časopisi izrazili lahko neugodje zaradi preveč nesramnega Churchillovega podvrženja pod sovjetsko politiko z opustitvijo vseh prejšnjih »atlantskih« in drugih »načel«, prizna to sedaj londonski »Sunday Observer«, ki si kot prvi angleški časopis upa napraviti iz Churchillovega govora očiten zaključek: »Angleška vlada je opustila izjavo o atlantskih svoboščinah.«

List skuša to zagovarjati z olajšujočimi okolnostmi, čeprav označuje metode te sedanje »politike sil« kot nezdržljive z demokratičnimi načeli. Listina o atlantskih svoboščinah (Atlantik-Charta) je bila pač edino službeno proglašeno načelo, s katerim je Anglija naknadno utemeljevala svoj vstop v vojno. Če je to načelo sedaj opustila, se to ni zgodilo zaradi tega, ker se je Anglija nenkrat spreobrnila v nasprotje, ampak kot priznanje sovjetskih zahtev na Poljsko in načrtov za poljsko kompenzacijo na zapadu. Na-

meravan posel kot tak »Observerju« seveda ne vzbuja nobenih pomislekov.

Naravnost humoristična je zagotovitev, da je bil en del angleške moči »vedno moralične prirode«, namreč s priklopljivjo načelom, v katerih so druge države, zlasti male države Evrope, angleški naravni zavezniki. »Observer« je hotel s tem reči sledeče: Anglija je z rafiniranimi praznimi obljubami lažnivih »načel« in vzvišenih »ciljev« vedno znala doseči, da so drugi za njo delali in se bojevali. Tokrat sta jo njen večji zaveznik, zlasti pa vojaško povzročena odvisnost od Sovjetske zveze, že prisilila, da je odkrila karte in izdala svoje lastne obljube. »Observer« se po pravici boji, da bo to priganjanje, ki se skriva za dozdevnimi »ideali« Anglijo samo pognalo v oblastnopolitičen mlin s še močnejšimi roparskimi interesi. Takrat se pa Anglija niti ne more več sklicevati na svoja lastna neozdravljivo priljubljena načela in poslati druge narode naprej, ki naj bi se zanjo bojevali. Ta perspektiva napravi »Observerja« tako melanholičnega, da naravnost agresivnega proti Churchillju. Če poskuša Churchill na kak način omejiti principe, za katere je treba žrtvovati, ne more govoriti v imenu vse države, kajti angleški državljani in meščanski vojaki niso sledili vladi od idealizma do cinizma, tako pravi »Observer«. Oni so še zmlraj narodi iz 1940. leta.

Churchill je pa tudi še vedno Churchill iz leta 1940, in se lahko z večjo pravico kakor sedaj naenkrat visokomoralni »Observer« sklicuje na to, da so mogli takrat tudi najbolj zabiti doumeti, kako malo so bile »atlantske« obljube namenjene za to, da bi se sedaj praktično udeleževale in kako zelo so bile namenjene samo za agitacijo kot bluf. Seveda je Churchill takrat, ko je govoril iz tega namena nastati trenje med potrebnimi oblastnopolitičnimi ozirli na višje zahteve Sovjetov, pometal v morje načela iz leta 1940, ki so mu postala balast brez vrednosti. Mišljenje »Observerja« se sicer prijetno čita, toda gotovo niti z eno besedo ni mišljeno zares. V kolikor se sploh v njem najde kakšno pošteno jedro, se nanaša le na bojazni pred psihološkimi učinki preveč javne »realne politike«, ki bi lahko nastala v ameriškanih, zlasti pa v evropskih masah. Temu, ki je še kje morda verjel v angleške prejšnje obljube in v bluf z listino o atlantskih »svoboščinah«, so pač skoroda s silo strgali zavezo z oči.

K temu pride še spoznanje v Londonu, da celo tako neovirana Churchillova uslužnost nasproti Sovjetom ni mogla rešiti tako zvanega poljskega problema v krogu zaveznikov. Najnovejša švedska poročila iz Londona zabeležijo celo, da se je poljska kriza znova poostriala. Ameriški list skuša priskočiti Churchillju na pomoč z zagotovitvijo, da nevarnost »politike interesnih sfer« prav za prav ni tako velika. Vsekakor pa priznavajo, da se opažajo tudi v Zedinjenih državah znaki za isto nerazpoloženje, ki si je v Spodnji zbornici dalo duška v pritožbah, češ da je Anglija bolj sledila sovjetski politiki, kakor svoji lastni.

„Beg pred osvoboditelji“

Titovega „generala“ je njegov „načelnik“ obsodil na smrt

Beograd, 3. marca. »Obnova« poroča iz Sjenice o pojavih razkroja, ki se opažajo pri Titovih tolpah. Ne samo da beži kmečko prebivalstvo iz pokrajin, kjer vladajo tolpe, ampak dnevno se množe števila prebežnikov, ki prehajajo v skupinah ali sami k srbskim oddelkom. Prej so jih mobilizirali kot »zanesljive« bojovnike »prostovoljno« t. j. iz pokrajin, ki so jih okupirale tolpe, jih nasilno odpeljali in vrinili v Titove vrste. Izčrpani po nad meter visokem snegu, lačni, skoraj zmrznjeni, in razcapani prihajajo in pripovedujejo o grozotah, ki so jih morali doživeti pod »osvoboditelji naroda«, o pokolju celih rodbin, o plenitvah in opustošenih vaseh.

Obupni položaj tolp povzroča nadalje, da pride do obračunavanja s kolovodji, ki si medsebojno naprtijo odgovornost za ponesrečene akcije. Tako je bil šele pred kratkim zloglasni bandit in poveljujoč Titov general Savo Orovič zaradi svojega neuspeha in ugonobitve svojega oddelka obsojen na smrt in takoj ustreljen. Da bi ušli tej usodi, so nekateri kolovodje raje z ostanki svoje čete prešli k nasprotniku. O takih dogodkih poročajo že iz raznih krajev.

V srednjerskem prostoru so te dni uspešno nadaljevali nemško podvzetje proti skupini tolp, ki se je tam zbrala. Presenečenje sovražnika je bilo tako popolno, da je tolna razen številnih mrtvih zgubila nad 700 ujetnikov. Razen tega so uplenili pet strojnic, okrog 200 pušk, večjo količino municije in več oskrbovalnih skladov.

Sovjeti ustanovljajo židovski svet

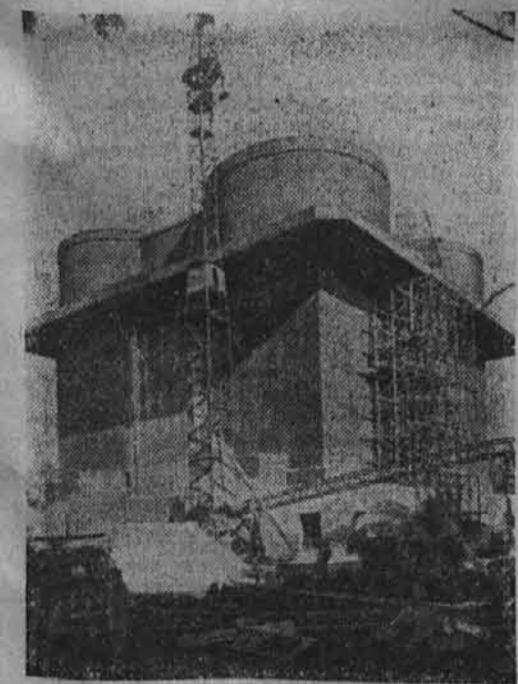
Ankara, 3. marca. Palestinski časopis »Fala« javlja, da je došlo židovski agenciji neko sovjetsko sporočilo, po katerem je bil v Sovjetski zvezi ustanovljen visok verski židovski svet. Ustanovitev tega sveta dovolj razločno komentira sojetsko-židovsko igro

na Bližnjem Vzhodu. Razen zanimanja Moskve do Židov v Palestini kaže ustanovitev tega sveta, kakšno vlogo so Sovjeti namenili Židom.

Grozna beda nad zasedeno Južno Italijo

Rim, 3. marca. O groznih razmerah v po Anglo-Amerikanci zasedeni Južni Italiji se zvedo vedno nove podrobnosti. Boljševizacija dežele se je vedno bolj razpasla. Komunisti razvijajo živahno agitacijo. V mnogih krajih, kjer niso imeli nikoli svojega časopisa, imajo sedaj tri ali štiri komunistične liste.

Tudi prehranjevalni položaj postaja od dneva v dan težavnejši. Lepaki zidih v Bariju pravijo, da Amerika in Anglija ne moreta skrbeti za prehrano italijanskega prebivalstva. Iz raznih pokrajin, tako iz Neaplja in Beneventa, poročajo, da so ameriškanske čete zasegle ves dovoz živil v mesta, tako da je tam pravcata lakota. Najhuje zadene prebivalstvo katastrofalno pomanjkanje kruha. Promet funkcionira le mestoma in je povsod pridržan zasedbenim četam. Pičlo število vlakov za civiliste je vedno tako prenapoljeno, da morajo ljudje potovati na stopnicah in strehah, kar izredno povečuje število prometnih nezgod. Razen malih izjem ne funkcionirajo nič več kina, gledališča in restavracije. Ko se zmračí, si prebivalstvo čisto navadno ne upa več na cesto, ker se boji roparjev in tatinskih tolp. V Neaplju je slej ko prej epidemija legarja, ki so jo povzročila zastražena, pomanjkanje plina in vode. Tudi prostetucija se je vedno bolj razpasla. Zasedbene čete se obnašajo čisto na nečloveški način nasproti prebivalstvu. Italijane pa, ki so zagrešili le majhne prekrške, kaznujejo zasedbene čete pogosto kruto. Od vsepovsod poročajo o nasilnih činih črnecv, zlasti nasproti ženam. Ravno tako se še ni končalo odvajanje otrok v Sovjetsko zvezo.

Za zračno obrambo in zračno zaščito.

V nemških vele mestih, ki so ogrožena iz zraka, zidajo velike stavbe iz betona in jekla, ki so postale popularne pod imenom »Flaktürme« (stolpi protiletalskega topništva). Glede izmere, količine porabljenega materiala in svoje kljub vsem težavam kratke gradbene dobe se dajo primerjati samo z bunkarji podmornic. Z zgraditvijo teh stavb, ki služijo v enaki meri za aktivno obrambo v zraku, kakor zračni zaščiti prebivalstva, je nemško graditelstvo dovršilo v domovini pomembno delo med vojno. (Scherl, Gerlach, M.)

V februarju uničenih 763 sovjetskih letal

Uspešni nemški sunki na Vzhodu - Nadaljnji pritisk na mostišče pri Nettunu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 1. marca objavilo:

V prostoru pri Krivojrogu, jugovzhodno od Zaškova in zapadno od Berdčeva so naše čete odbile številne napade Sovjetov in jim prizadele visoke zgube. Pri Jambolu se vrše silni krajevni boji. Na ozemlju južno od Pripjetskih močvirij so izvršili odredi vojske in Waffen-SS uspešne sunke. V bojih zadnjih dni se je tu posebno odlikoval izvidniški oddelek oklopnjakov, ki ga vodi Rittmeister Kolczek.

Severovzhodno od Kogačeva so boljševiki brezuspešno napadli z močnejšimi silami. Pri tem smo uničili 26 izmed 30 napadajočih sovražnih oklopnjakov. Severozahodno od Nevla, jugovzhodno od Pleskovskega jezera in pri Narvi so se v hudih bojih izjalovili številni napadi boljševikov. Visoko na Severu so se naše čete ubranile sovražnih izvidniških sunkov v odseku Louhi in ob Fischerhalsu.

V obrambnih bojih v srednjem odseku sta se posebno izkazala 267. nižjesaksonska pehotna divizija pod vodstvom Generalleutnanta Drescherja in 5. oddelek oklopnjakov pod vodstvom Hauptmanna Rettemeierja.

Meseca februarja smo na vzhodni fronti uničili 763 sovražnih letal, od teh 43 po skupinah vojske. 60 lastnih letal smo izgubili.

V Italiji smo z močno uporabo lastnega topništva nadaljevali s pritiskom naših čet na mostišče pri Nettunu. Z podvzetji udarnih čet nam je uspelo, dvigniti dva sovražna oporišča in obkoliti neko močnejšo sovražniško vojsko skupino jugozapadno od Cisterne. Odredi bojnih letal so v pristanišču pri Anziu potopili eno sovražno prevozno ladjo s 5000 bnt in z bombnimi zadetki težko poškodovali štiri nadaljnje s 15.000 bnt ter nek čoln za izkrcanje.

Na južni fronti je potekal dan mirno ob živahnem obojestranskem izvidniškem in topniškem delovanju. V zračnih bojih in po protiletalskem topništvu je sovražnik izgubil večeraj 12 letal nad ozemljem italijanske fronte.

V opoldanskih urah večerajšnjega dne so priletele skupine severnoameriških bombni-

kov z močno zaščito lovcem nad Srednjo Nemčijo in pod zaščito strnjene plasti oblakov namerili zastraševalne napade na kraje v prostoru Braunschweiga. Po brez izbire odvrženih bombah so razdeljali nekaj vas. Protiletalsko topništvo je odstranilo osem sovražnih letal. V minuli noči je nekaj sovražnih letal odvrгло bombe na kraje v Zapadni Nemčiji.

Brza nemška bojna letala so napadla cilje v Jugovzhodni Angliji in v obmestju Londona.

V boju proti britansko-severnoameriškim oskrbovalnim zvezam sta vojna mornarica in zračno orožje februarja meseca potopile 26 trgovskih ladij s 144.183 bnt ter enajst tovarnih jadrnic. Po bombnih in torpednih zadet-

Balkanski narodi in boljševizem

Bolgarija spozna moskovski maneuver - Romunija na straži - Srbija se uvršča

»Nič se ne bom čudil, če bo Stalin nekega dne predrzno trdil, da so njegovi vojski nastopili, da bi uveljavili nacional-socializem v Evropi, in če bi odslej postal ključasti križ znak boljševizma«, mi je pred kratki rekel nek bolgarski politik, ko sva govorila o najnovejšem Stalinovem poskusu prikrivanja, o tako zvani reformi ustave z dozdevno svobodno zunanjo politiko za 16 sovjetskih republik. Te besede kažejo jasno, da so v Bolgariji razločno prepoznali vse Stalinove poskuse zameglitve, ki so se začeli z uvedbo novih činovnih znakov v boljševiški armadi in se nadaljevali z imenovanjem sovjetskega metropolita, ko že prej ni prav prepričan hrust z razpustom kominterne. Vsi ti prikrivalni poskusi niso mogli pregovoriti bolgarskega naroda v njegovi celoti. To izhaja iz izjav raznih ministrov; to se jasno vidi v razgovorih z zastopniki vseh stanov. Znatno se je zmanjšalo celo ne veliko število neumnežev, ki so se doslej še ozirali proti Moskvi in so lahko- verno zaupali izjavam sovjetskega poslanika v Sofiji, da Sofija ne bo napadena, dokler bo on prebival v Bolgariji. Po težkih napadih

kih je bilo težko poškodovanih 34 nadaljnjih ladij s preko 200.000 bnt. Računa se lahko, da so se potopile mnoge izmed teh ladij.

Izmed sovražnih bojnih ladij so bili potopljene ena križarka, 13 rušilcev in zaščitenih ladij, 8 brzih čolnov in ena stražna ladja, poškodovani pa ena križarka in več brzih čolnov.

Malaria v Zgornjem Egiptu

Madrid, 3. marca. V Zgornjem Egiptu se je razširila v nekem velikem poljedelskem okrožju, naseljenem s preko milijon ljudi, težka epidemija malarije. K temu poročila »Associated Press« — da so ostala mnoga polja neobdelana, letina pa nepospravljena, »ker so kmetje bolni ali pa mrtvi«. Anglosasi o tej epidemiji, ki je menda zavzela že precejšen obseg, kar dokazujejo že številne smrtne žrtve, niso objavili nikakih podrobnosti. Očividno jim primanjkuje tudi tukaj predvsem kinina.

na Sofijo je seveda boljševiška agitacija takoj poskušala, zbrisati ta jasno vidni poraz in je oznanjala: »Nismo vas mi bombardirali, to so storili Angleži in Amerikanci, to so bili buržuji.« Na žalost se je naglo razpočil tudi ta milni mehurček, kajti kmalu je postalo očito, da je sovjetski poslanik moral vedeti o napadu, ker je bil pgevidno poprej zapustil mesto.

Tudi v Romuniji so te izjave, kakor vse druge poprej, zgrešile svoj učinek. Ravno Romuni, ki so v Bukovini in Besarabiji skozi celo leto spoznali boljševiško gospodarstvo, vedo, kaj veljajo moskovske obljube. Poskusili so to na lastnem telesu, videli zglede pri Letonski, Estonski in Litvi, in katinski grobovi so govorili preveč razločen jezik. Nek romunski časopis piše: »Stalin je skoval geslo o Sovjetski Evropi, romunski narod pozna s popolno jasnostjo, da se mora pojmovati »zrahlanje« Sovjetske zveze kot poziv vsem evropskim narodom ne morda samo slovanskim, naj se priključijo Sovjetski zvezi.« Sovjetski list »Curentul« pravi k temu, da ne moreta niti Amerika niti Anglija preprečiti te nameravane boljševizacije Evrope. Edina sila, ki lahko tvori mogočen blok proti boljševiški nevarnosti, je nemška obožena sila.

Kako reagirajo Srbi na sovjetske načrte, kaže vedno močnejša akcija skupin srbskih prostovoljcev proti Titu in njegovim banditom.

Jasno se torej spozna, da tudi najnovejši Stalinov poskus ni padel na rodovita tla. To dokazuje, v kolikor se tiče Bolgarije, ustanovitev novega orožništva, ki ima nalogo, da likvidira tudi zadnjega komunista. To dokazuje, v kolikor se tiče Romunije, dejstvo, da so romunska obmejna ozemlja podrejena vojaški upravi. To dokazuje, v kolikor se tiče Srbije, da se je ta država bolj kakor kdajkoli stavila na razpolago za izvršitev potrebnih nalog ureditve.

Kaj pravi sovražnik?

USA občudujejo nemško hitrost

Severnoameriška poročevalna agencija »Associated Press« poroča, da je edinstveni nauk, ki so ga dokazale operacije v mostišču pri Anziu, zelo živo ponazoril težkoče, ki jih bodo imele armade zaveznikov, če bi napadle Nemčijo iz Zapada. Anzio dokazuje nemško hitrost pri premikanjih čet. Nemci so vrzel zamašili z neverjetno hitrostjo. Od povsod so prišle njihove divizije. Naglost njihovih premikanj je preprečila vsako krizo.

ZRCALO ČASA

Kakor javlja Reuter iz Sydneja, so se stavki pridružili še nadaljnji premogovniki, tako da stoji sedaj delo pri skupno 17 premogovnikih na južni obali Avstralije.

Zanesljiva zagrebška poročila pravijo, da je v taboru Titovih banditov izbruhnili očitni spor, ki je imel po boljševiški metodi za posledico, da je bilo »likvidiranih« nekaj poglavarjev.

»Observer« pravi: Dvoje je razdražilo britansko javnost: vojno poročilo o borbah na nettunskem mostišču je postalo naravnost dovip. Angleško vojno poročilo je postalo radi svoje frazeologije predmet novih kaba- retnih dovtipov, namesto da bi vodil mislečega Angleža skozi vojno.

Časopis »South African« javlja: »Vodeči trgovci z umetninami v Johannesburgu pravijo, da se v zadnjem času tihotapi vedno več italijanskih umetnin v Južnoafrikanško Unijo.«

Kot sporoča švicarski obrambni štab, je priletel v četrtek nad švicarsko visokogorsko ozemlje nek ameriški štirimotorni bombnik, ki so ga obstrelili in ki je končno pristal na letališču Rinkaby. Posadko je vzelo v varstvo vojaštvo.

Casopisje Zedinjenih držav kakor vojna mornarica Zedinjenih držav so odklonili s tolikim hrupom po židu Kayserju zgrajenih deset ladij Liberty za prevoz čet, javlja dopisnik londonskega časopisa »Daily Mail«, ker se je ena teh ladij, na kateri so se nahajale čete Zedinjenih držav, malo pred odhodom enostavno sesula.

Okolnost, da je nemško zračno orožje soper povzelo svoje napade na Anglijo, je po poročilu »United Pressa« povzročilo silno nazadovanje prometa na londonski sietkni borzi.

V zvezi z lakoto in epidemijo malarije v Egiptu je senator Dos paša — kakor poročajo iz Kaira, potrdil v senatu, kot očitvice sporočilo, da je prebivalstvo vzkljkalo, ko so se razdeljevala zdravila: »Prodajce zdravila in kupite nam za to kruha. Mi gladujemo!«

Proti moskovski »Pravdi« se obrača William Randolph Heart v nekem članku, ki ga objavlja »New York Daily Mirror«. Pravi, da okolnost, da označujejo Stalin in ljudje njegovega tiska njega za gangsterskega novinara, ni brez neke komike, ker prihaja ta kritika od gospodarjev, ki stoje na čelu pravega gangsterskega tiska.

Amerikanski prehranjevalni urad sporoča po nekem poročilu iz Washingtona, da bo v tem letu dodelitev živil za civilno prebivalstvo manjša kot v preteklem letu. To povzročajo težavne prevozne razmere.

»Čeli roji sovjetskih agentov se gonijo po Alžiru. Izračunali so, da znaša samo število teh okrog 4000.« To omembe vredno odkritje se najde v angleškem tedniku »Weekly Review«.

Hi kitajski nacionalni vladi sta prešla dva nadaljnja čungkiška generala s svojimi četami vred, kakor doznavaajo in frontnih poročil, ki so dospela v ponedeljek v Šanghaj. Oba generala sta se s svojimi skupinami vred pridružila japonskim bojnim silam.

V oboroževalnih obratih Zedinjenih držav narašča, kakor javljajo londonske »Times« iz New Yorka, še dalje nemir. Potem ko je pred kratkim začelo stavkati že 6000 črnih delavcev v jeklarni v Detroitu in tako zadržavalo napravo oklopnjskih plošč, stavkajo sedaj delavci v okraju Pittsburgu, kar je povzročilo ustavitve najmanj 110 plavžev.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Hottjan. — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. — Zurecht ist Anzeigenliste Nr. 1 editiert.

Zopet brezuspešni sovjetski napadi

Popolen obrambni uspeh pri Nevlu - Mestoma zboljššan položaj na fronti pri Nettunu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 29. februarja objavilo:

Vzhodno od Kerča in v prostoru pri Krivojrogu smo z velikimi sovražnimi zgubami zavrnili številne napade boljševikov, krajevne vdore pa odpravili s protisunkom. Na področju južno od Pripjetskih močvirij je še trajalo krajevno bojno delovanje. Južno od Berezine in jugovzhodno od Vitvetska so se pred našimi črtami zrušili močnejši sovražniškovi napadi. Na posameznih mestih vdora smo vrgli Sovjete s protisunkom po srditih bojih od moča do moča nazaj.

Severozahodno od Nevla je sovražnik z uporabo več strelskih divizij znova prešel v napad. Hudi boji večerajšnjega dne so prinesli popolen obrambni uspeh. Vzhodno od Pleskovskega jezera in pri Narvi so bili zopet brez uspeha ponovni sovražni napadi. Topništvo je razbilo sovražna premikanja in nared stojiče čete. Močni odredi bojnih letalcev zračnega orožja so z dobrim učinkom podpirali obrambne boje zlasti pri Krivojrogu, pri Dubnu in ob Pleskovskem jezeru z nizkimi napadi na sovjetske pehotne in motorizirane kolone. Uničili so z odvrženimi

bombami ali z obstreljevanjem s krovnim orožjem številna vozila in več protiletalskih topov. Visoko na Severu so brza nemška bojna letala uničila štanovališča sovražnih čet ob murmanskim železnicami.

Pri trdih obrambnih bojih v severnem odseku vzhodne fronte se je posebno odlikovala 2. brigada letonskih prostovoljcev, ki jo vodi imetnik Eichenlauba. Oberführer Schuldt in njihov letonski pehotni vodja, imetnik Ritterkreuz Standartenführer Weiß.

Podvzetja udarnih čet so v mostišču pri Nettunu imela za uspeh krajevna zboljšanja položajev. Na južni fronti smo odbili sovražne sunke pri Castellorte in Terelle.

Pomorsko in protiletalsko topništvo je nad pristaniščem v Boulogni izmed več v nizkem letu napadajočih sovražnih letal zbiljo dva štirimotorna bombnika in enega dvomotornega. S tem so pomorske bojne sile, krovno protiletalsko topništvo trgovskih ladij in pomorsko protiletalsko topništvo trgovskih ladij in pomorsko protiletalsko topništvo sestrelile v času od 21. do 29. februarja vsega skupaj 22 sovražnih letal.

HANNES PETER STOLP, SREČONOSNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber: Rechtschutz: Mitteldeutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C 1

»Kako krasna primera, milostljiva gospa!« se je navduševala svetohlinsko gospodična Bus, ki se je namenila zaprositi v prihodnji uri za zvišanje plače.

»Pojdiva malo na sprehod, gospodična Bus«, ukaže grofica Korvay. »Z vami moram o nečem govoriti in ne maram, da bi nama kdo prisluškoval. Vendar domnevam, da ste človek, ki je v vsakem oziru vredna zaupanja.«

»Predobri ste, milostljiva gospa«, s hinavsko ponižnostjo odgovori gospodična Bus, in obe dami odideta po stranski poti parka.

»In prva družica, de Fani in ljubezno pogleda Petra Bautza,« bo moja sestra Flora. Z Rudolmom sva si tako izmislila, da boste vodili Floro, pri slavnostni pojedini pa boste njen drug pri mizi.«

»To je zame velika čast«, meni Peter zadovoljno. »Sicer komtesa Floro še ne poznam, toda prepričan sem, da je zelo ljubka dama.«

Rudolf Barna se smeji. »Res je Flora ljubka«, pritrudi. »Toda dekle steje komaj osemnajst let in ima mnogokrat prav čudne nazore o svetu in ljudeh. Grofa Kisa, tega čebelarja, ne imenuje drugače — seveda, kadar je ne sliši — kot samo, »stari čevkač«, pa tudi sicer je Flora vedno pripravljena, da komu kako zagoda. Nekoč — omenim samo kot primer — je napolnila gospodični Bus, družabnici grofice Korvay, dozo za kremo s črno mažo za čevlje. Gospodična Bus si zvečer namočila obraz z kremo in to je bilo vse, kar ji ostalo kot črnica.«

Fani se prisrčno nasmeji ob tem spominu, in Peter ves navdušen zakliče: »Ta mlada dama mi je že vnaprej več kot simpatična.

Mislim, da bova preživela skupaj prav vesele ure. Strašno se že veselim, da se bom seznanil z njo.«

»To se lahko takoj zgodi, Peter«, reče Fani. Fani je stopila k oknu, ko se je zaslišalo brnenje motorja in pomignila Petru, da naj pogleda skozi okno, da bo zasukrat videl komteso Floro.

Peter pristopi k oknu.

Kar naenkrat pobliži in zajecija: »T... to je komtesa Floro!«

»Da, to je moja sestra Floro!«

»Vsemogočni!« vzklikne Peter ter se opoteče od okna v stran in sesede v najbližji stol.

Pred vhodom je stala pred motorjem vitka pojava in pravkar snela kapo. In ta pojava je bila tista, o kateri je mislil Peter, da je deček in čigar zadnjo plat je Peter tako krepko stebel.

Zaročenca sta preplašeno opazovala Petra Bautza, ki je brezmočno ležal v stolu in pravkar zmeden mrmral: »Slika Donne Diane! Sedaj vem, kje sem že videl te temne oči!«

»Za božjo voljo, Peter, stari dečko, kaj pa se je zgodilo?« maje z glavo Rudolf. »Zavedite se vendar končno zopet, Peter«, zahteva Fani ter se vprašujoče spogleda z zaročencem.

Peter je nenadoma skočil kvišku: »Tako moram odpotovati. To je strašno. Oprostite, če morete, Toda ne smem se drzniti stopiti komtesi Flori pred oči.«

»Kaj pa vam je? Zakaj ne smete stopiti Flori pred oči?« vpraša Fani osupla. »Mislilim, da Floro še ne poznate.«

Peter se ozre na zmedena zaročenca. Potem pa brez sape izbruhne: »Jaz vendar ne

morem bivati pod eno streho z mlado damo, ki sem jo položil čez kolena in ji iztepel hlače!«

»Kaj?« vprašata zaročenca istočasno.

»Da«, jima pokima Peter mračno in bolešno, »pičila ura je minila, kar sem komteso Floro dobesedno pretepel in jo imenoval neotesanca in smrkavega ušivca.«

»Rudolf, ali ti to razumeš, kar je Peter pravkar povedal?« se okrene Fani k zaročencu.

»Ne popolnoma, toda nekaj se mi jasni, de Rudolf z iskrenim sočutjem v glasu. »Naš dobri Peter je imel v Keresturu avtomobilsko nesrečo, kot mi je popreje pripovedoval. In to, da sedaj tako čudno čenča, je reakcija, ki sledi takim nesrečam. Hej, Peter stari dečko, mehko pokliče Petra, ki z glavo majajoč strmi v dvojico, »ti si pri nesreči zadel nekam s svojo ubogo glavo in sedaj se ti malo mede v možganih, kajne? Ali me še sploh poznaš, dragi moj? Jaz sem tvoj dobri stari prijatelj! In to je Fani, moja zaročenka, ki sem ti jo takrat v Budimpešti predstavil, na kar sta sklenila prijateljstvo. In trenutno se nahajata na gradu Köhalm...«

»Rudolf, ga prekine Peter tih, »v moji čedni, pridni glavicji je vse v redu in zadeva s komteso Floro je v zvezi z mojo nesrečo. Komtesa Floro je proti predpisom pridirjala izza ovinka in, da je ne bi povozil, sem z vso silo zaobrnil krmilo in že sem se znašel — pok in tresk — vrtna ograja v kose in tako dalje — v vrtu kapitana Ratkeja.«

»Ahe, meni Fani, medtem ko ji spreleti obraz rahel nasmeh, »polagoma pričujem razumeti. Mislili ste, da je Fani po obliki in kapl sodeč — deček Radl tega ste ji tudi dejali neotesanec in ker se je Flora vedla neollikano, ste...«

»Je položil Peter«, nadaljuje Rudolf Barna in se veselo zasmeji. »našo Floro, prepričan, da ima pred sabo dečka, čez kolena...«

»Tako je bilo!« zakliče Peter. »In ne zamerite mi izraza — pretepel sem vašo sestro, dobesedno pretepel sem jo.«

»Sijajno, enostavno sijajno«, reče Fani in se smeji do solz. »Ahe, vzklikne vsa onemogla

od smeha, »da mi ni bilo usojeno, videti našo Floro, potem, ko jo je Peter — pretepel. Naša mala je nato seveda zelo divjala, kajne?«

»Ne«, pove Peter brezupno, »tulla je. Toda ko se je odpeljala, me je imenovala umazanega, podlega lopova, ki si naj zlomi tilnik.«

»Pristno Floro«, ugotovi Rudolf s prisrčnim smehom.

»Sijajem, čeprav nekoliko stvaren nauk, ki ste ga dali Flori, Peter«, se namuzne Fani.

»Dekle resnično zasluži, da se jo enkrat krepko zgrabi. Razen tega sta bili vloženi proti njej že dve policijski ovadbi radi nepravilne vožnje. Moj oče o tem ničesar ne ve, mene pa je Flora prosila, da plačam kazni, ker nima denarja, in bi morala sicer odsediti osemdnevno kazen v krajevnem zaporu Köhalmu.«

»Vse dobro in prav«, meni Peter otožno.

»Toda vsekakor bo komtesa Flora komajda privolila v to, da bi jo vodil v cerkev k poroki in končno, da bi morala imeti še mene za druga pri mizi. Bo pa le bolje, če zopet odpotujem.«

»To ne gre!« zakliče Fani.

»Nikakor te ne morem pogrešati pri najini poroki!« reče Rudolf. »Flora naj ti bo še hvaležna, da si bil tako prisoben in si prepredil trčenje!«

»Jaz...« začne Peter, v tem trenutku pa se odpro vrata in v sobo privihra Flora.

»Halo, tu sta vendar«, vzklikne veselo.

»Hotela sem samo — hopta«, se prekine v stavku, ko zagleda Petra, ki se je dvignil, »tu je še nekdo! Jaz...«

Flora se nenadoma prekine. Spoznala je Petra in temne oči v ozkem, finem obrazu se začno grozeče lesketati.

»Ali dovoliš, da ti predstavim gospoda Bautza, gospoda Petra Bautza«, reče Rudolf, ki je le s težavo utajil smeh.

»To je moja sestra Flora, naša mala Floro«, pravi Fani Petru.

»Zelo — zelo me veseli komtesa Flora, da sem vas spoznala, jelja Peter.«

Za božjo voljo, kako jezno gleda dekle!

(Dalje prihodnjik.)

Dr. Goebbels sprach zur 10-Jahr-Feier von „Mutter und Kind“

„Bekanntnis zu unser aller Zukunft“

Telegrammwechsel mit dem Führer — Eröffnung zahlreicher Neueinrichtungen für das Hilfswerk „Mutter und Kind“ im ganzen Reich — Deutschland der sozialste Staat

Berlin, 3. März. Das 10jährige Bestehen des Hilfswerkes „Mutter und Kind“ wurde am Montag nachmittag mit einer Feierstunde begangen, die einer zusammenfassenden Würdigung der ethischen Werte, des Aufbaues und der Durchführung dieser segensreichen, aus nationalsozialistischem Geist geborenen Einrichtung gewidmet war.

Die Ansprache des Reichsministers Dr. Goebbels

Das zwanzigste Jahrhundert ist das Jahrhundert des Sozialismus. Auch diesem Krieg liegt die Sinngebung des Sozialismus zugrunde. Er ist uns von unseren Feinden aufgezwungen worden, weil das deutsche Volk das für sie böse Beispiel eines sozialistischen Staates und einer sozialistischen Gemeinschaft gab.

mit den sozialistischen Forderungen des nationalsozialistischen Programmes im Kriege gewesen. Das nationalsozialistische Programm ist während des Krieges nicht etwa stillgelegt worden, sondern gerade während des Krieges und gerade durch den Krieg hat es seine innere Erhärtung erfahren und seine durchschlagende Beweiskraft empfangen.

Tiefste Rückständigkeit — höchster Sozialismus
Wir brauchen keine Beweise mehr dafür anzuführen, wie sozial rückständig das eine System wie das andere war und heute noch ist.

Kernstück des sozialen Aufbauprogrammes
Welch ein Gegensatz besteht zwischen den Nachkriegsplanungen des nationalsozialistischen Deutschland und etwa des plutokratischen England!

Das deutsche Volk hatte schon vorher vor dem ersten Weltkrieg die sozialste Gesetzgebung der Welt. Es ist bezeichnend, daß heute noch in England Pläne verworfen werden, die sozial weiter hinter dem zurückstehen, was Bismarck bereits im Deutschen Reich verwirklicht hat.

Wir tragen uns heute schon mit den großen Aufbauplänen, die wir nach dem Kriege verwirklichen wollen, während zur gleichen Zeit in englischen Blättern lebhaft Klage darüber geführt wird, daß man nach dem Kriege eine ungeheure Arbeitslosigkeit zu erwarten habe. In den uns feindlich gegenüberstehenden Staaten werden Wirtschaft und Staatsleben unter rein plutokratischen Gesichtspunkten gesehen und gewertet, in Deutschland dagegen nur unter den Gesichtspunkten des Volkswohls.

Monumentale Werke des Sozialismus
Die nationalsozialistische Revolution vollte nichts anderes, als dem deutschen Volk einen sozialen Lebensstandard gewährleisten, der seiner geistigen, seelischen und kulturellen Höhe entsprach. Schon in den ersten Monaten nach der Machtübernahme durch den Führer wurde damit begonnen, die großen sozialen Aufbaupläne des Nationalsozialismus in die Wirklichkeit zu übersetzen.

Wo aber hätte der Sozialismus eine bessere Betätigungsmöglichkeit als da, wo die Quellen des Volkes liegen, nämlich bei den Müttern und Kindern. Es lag deshalb schon im Zuge unseres sozialen Aufbauprogramms, daß wir, als 1933-34 die größte Not durch das Winterhilfswerk beseitigt war, mit dem Aufbau unseres Hilfswerkes „Mutter und Kind“ anfangen, und daß die Überschüsse, die das Winterhilfswerk abwarf, zum größten Teil in diesem Werk Verwendung fanden.

Innere Erhärtung im Kriege
Es ist eine alte Erfahrung, daß nur das vor der Geschichte Bestand hat, was sich unter den härtesten Belastungsproben bewährt. So ist es auch

Bisher drei Milliarden aufgewendet
Während des Krieges müssen wir uns im gewissen Umfang mit sozialen Notbehelfen begnügen. Wir müssen unsere soziale Planung so gestalten, daß das Volk wenigstens vor schlimm-

sten Schädigungen bewahrt und unter allen Umständen die Grundlage unseres Volkedaseins erhalten bleibt, nämlich das Leben unserer Mütter und Kinder. Hier liegt die große nationalpolitische Aufgabe des Hilfswerkes „Mutter und Kind“.

Allein zwei Zahlen lassen die gigantische Steigerung der Leistungen dieses Werkes erkennen: Im Jahre 1934 wurden 55 Millionen für das Hilfswerk „Mutter und Kind“ ausgeworfen, zehn Jahre später, im Jahre 1944, mitten im Kriege, ist die Summe auf 508 Millionen angestiegen.

33.000 Betreuungsstellen für „Mutter und Kind“ sind netzartig über das ganze Reich verteilt; in ihnen werden jährlich 10 Millionen Besucher mit Rat und praktischer Hilfe versehen. Ausschlaggebender ist noch unsere Sorge für das werdende Leben. Das Hilfswerk „Mutter und Kind“ hat mit größtem Erfolge den Kampf gegen die Säuglingssterblichkeit aufgenommen.

Müttererholungsheime und Kindergärten
Dazu kommt die Unterstützung der berufstätigen Frauen von seiten des Hilfswerkes „Mutter und Kind“. Es hat allein 200 Müttererholungsheime errichtet, 60.000 berufstätigen Müttern, Soldatenfrauen, Kriegerwitwen usw. wurde die Möglichkeit gegeben, in diesen

Heimen einen mehrwöchigen Erholungsurlaub zu verbringen. In rund 34.000 Kindergärten werden täglich 1.250.000 Kinder betreut, deren Mütter im Kriegseinsatz stehen. Die Landfrau erfährt Entlastung durch 110.000 Erntekindergärten, die vor der Gründung des Hilfswerkes „Mutter und Kind“ auf dem Lande praktisch unbekannt waren.

Dank und Anerkennung
Sie können sich, wenn ich eine so stolze Bilanz vor Ihnen und vor dem ganzen deutschen Volk ablege, vorstellen, mit welcher Genugtuung es mich erfüllen muß, an diesem für uns so denkwürdigen Tag vor einem Kreise von Männern und Frauen zu stehen, die sich um den Aufbau dieses gigantischen Werkes ein so hohes Verdienst erworben haben.

Die Ergebnisse einer zehnjährigen Arbeit des Hilfswerkes „Mutter und Kind“ beweisen, zu welchen Leistungen wir erst gewillt und befähigt sein werden, wenn wir einen siegreichen Frieden erstritten haben. Erst dann werden wir in der Lage sein, den Sozialismus der Tat, so wie er im nationalsozialistischen Parteiprogramm verankert ist, in vollem Umfange zu verwirklichen.

Neuer großer japanischer Erfolg im Pazifik

Ein Flugzeugträger und drei Kriegsschiffe — wahrscheinlich Flugzeugträger versenkt

Tokio, 3. März. Das Kaiserliche Hauptquartier gab am Montag um 16 Uhr bekannt:

Am Morgen des 22. Februar tauchten feindliche Flottenstreitkräfte mit 10 Flugzeugträgern und acht Schlachtschiffen, die das Gros darstellten, in den Gewässern östlich der Marianen-Inseln auf. Kaiserliche Marineflottenstreitkräfte gingen sofort zum Angriff über und griffen die feindlichen Kräfte vom Abend des 22. Februar bis zur Morgendämmerung des 23. Februar wiederholt an.

haftem Vorgehen übergegangen. Japan wird bei seiner bisherigen aktiven Offensive beharren und die Angriffe des Feindes auffangen bis zu einem gewissen Zeitpunkt, den wir selber bestimmen werden.

Es kann kein Zweifel daran sein, so betonte Matsushima, daß wir den Feind vernichten werden, bevor er in der Lage ist, von den in Japans Nähe befindlichen Stützpunkten Luftangriffe auf Japan auszuführen.“ Im weiteren Verlauf der Unterredung bezeichnete Kapitän Matsushima Rabaul als wichtigen Punkt der japanischen Operationen im Südwest-Pazifik.

Bis zum Morgen des 23. Februar hatten die feindlichen Streitkräfte, nachdem etwa 200 von Flugzeugträgern aufgestiegene Maschinen die Inseln Saipan, Tinian und Guam angegriffen hatten, in östlicher Richtung die Flucht ergriffen.

Der von uns erlittene Schaden ist geringfügig.

„Wir werden den Feind vernichten“

Nanking, 1. März. In einer Unterredung mit einem japanischen Korrespondenten erklärte der Chef des Pressebüros der japanischen Marine Kapitän zur See Matsushima: „Die gegenwärtigen offensiven Operationen des Feindes im Pazifik sind einstweilen eine Auswirkung von Ungeduld. Andererseits stehen sie wahrscheinlich im Zusammenhang mit den Erwägungen des Feindes über die fortschreitende Einigung der Völker der ostasiatischen Wohlstandssphäre, die die Angriffe auf diesem Raum immer schwieriger gestalten. Aus diesem Grund ist der Feind von dem bisherigen langsamen Vordringen zu gefährlichem sprun-

Wirtschaftsverhandlungen abgeschlossen

Helsinki, 1. März. In der Zeit vom 18. bis 26. Februar sind in Helsinki zwischen einer deutschen und finnischen Delegation Verhandlungen über den deutsch-finnischen Wirtschaftsverkehr im Jahre 1944 geführt worden. Die von freundschaftlichem Geist getragenen Verhandlungen haben zu einer vollen Verständigung geführt. Die beiderseitigen Lieferungen werden sich etwa auf der Höhe des Vorjahres bewegen und einerseits die Aufrechterhaltung des finnischen Wirtschaftslebens sichern wie andererseits einen wertvollen Beitrag zur deutschen Versorgung darstellen.

Dr. F. J. Lukas Ausschnitten! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH Nemško metodično in praktično

Weiblich:
meine — moja
deine — tvoja
seine — njegova (m. posestnik)
ihre — njena (f. posestnik)
Ihre — Vaša (direktni govor)
unsere — naša
eure — vaša
ihre — njihova (več posestnikov)

stumpf. Schade! Wo ist unser Tisch? Hier links ist euer Tisch. Wo ist sein Stuhl? Dort rechts ist sein Stuhl. Wer ist unser Führer? Adolf Hitler ist unser Führer. Meine Uhr ist aus Gold, woraus ist Deine Uhr? Meine Uhr ist auch aus Gold. Ist das Ihr Hut? Ja, das ist mein Hut. Woraus ist dieser Hut? Dieser Hut ist aus Stroh. Ist Ihre Bluse aus Seide? Nein, sie ist aus Leinen. Unser Zimmer ist sehr groß aber euer Zimmer ist leider klein. Mein Fenster ist Tag und Nacht offen. Unser Fenster ist auch Sommer und Winter offen. Sein Anzug ist zwar alt, aber er ist wie neu. Woraus ist Ihr Taschentuch? Aus Leinen. Seine Krawatte ist sehr teuer, sie ist aus Seide. Mein Bleistift ist sehr wertvoll, er ist aus Gold. Woraus ist Ihr Bleistift? Mein Bleistift ist aus Holz. Ist das der Stoff für Ihr Kleid? Nein, das ist nur der Stoff für meine Bluse. Wo ist meine Zigarettenschachtel? Hier ist sie.

Ebenso: — Ravnotako:
kein (männl. und süchl.), keine (weibl.) was für ein? (ustreza: welcher, welches?) was für eine? (ustreza: welche?)

Also:
Torej: Ein Bauer, kein Bäcker, mein Vater, dein Tisch, sein Arzt, ihr Hut, ihr Mann, unser See, euer Lehrer, ihr Großvater, was für ein Rechtsanwalt?

Eine Mutter, keine Badeanstalt, meine Frau, deine Bluse, seine Hose, ihre Nadel, ihre Zeitung, unsere Kindergärtnerin, eure Flasche, ihre Badeanstalt, was für eine Kellnerin?

Ein Amt, kein Auto, mein Buch, dein Kind, sein Haus, ihr Kleid, unser Dorf, euer Gemeindevater, ihr Fenster, was für ein Jahr?

Leseübung
Ist das meine Zigarette? Ja, das ist Ihre Zigarette. Ist das eine Feder? Nein, das ist keine Feder, das ist ein Bleistift. Ist das euer Haus? Ja, das ist unser Haus. Ist das euer Tisch? Nein, das ist nicht unser Tisch, das ist ihr Tisch. Ist das ihr Zimmer? Ja, das ist ihr Zimmer. Unser Haus ist groß, euer Haus ist klein. Mein Tisch ist rund, sein Tisch ist eckig. Mein Heft ist blau, sein Heft ist grün wie eine Wiese, ihr Heft ist braun und ihr Heft ist rot. Ist ihr Bleistift spitz? Nein, er ist leider

Die Mehrzahlbildung Tvorba množine

Der bestimmte Artikel »der, die, das« bildet die Mehrzahl auf »die«. Pri določnem spolniku »der, die, das« najdemo v množini obliko »die«.

Einzahl:
welcher, -e, -es
jeder, -e, -es
dieser, -e, -es
jener, -e, -es
mancher, -e, -es
keiner, -e, -es
welche
alle
diese
jene
manche
keine

Ebenso wird die Mehrzahl des besitzanzeigenden Fürwortes gebildet. Ravno tako se glasi množina svojilnega zamka: meine, deine, seine, ihre, Ihre, unsere, eure, ihre.

Einige allgemeine Regeln über die Mehrzahlbildung

Splošna pravila o tvorbi množine

Männliche Wörter auf -el, -en, -er bleiben in der Mehrzahl unverändert. Besede moškega spola, ki se končujejo na -el, -en, -er, ostanejo v množini neizpremenjene:
der Spiegel — die Spiegel
der Kellner — die Kellner
der Brunnen — die Brunnen
Mehrzahlbildung mit Umlaut:
Dostikrat se spreminja v množini glas (a v ä; u v ü; o v ö).
der Garten — die Gärten
der Vogel — die Vögel
der Bruder — die Brüder

Beispiele: Wie sind diese Besen? Diese Besen sind kurz. Die Brunnen sind meist tief. In Afrika sind die Brunnen selten und daher sehr wertvoll. Manche Kellner sind flink und höflich, aber nicht alle. Manche sind auch unhöflich und langsam. Die Fischer sind geduldig. Diese Stiefel sind schwarz, sie sind aus Leder. Nicht alle Spiegel sind aus Glas, manche sind aus Metall. Diese Schlüssel sind aus Eisen. Jene Schlüssel aus Aluminium sind sehr leicht. Unsere Gärten sind schön und groß. Meine Brüder sind alle erwachsen. Sind Ihre Brüder auch schon erwachsen? Nein, meine Brüder sind noch klein. Wo sind Ihre Brüder? Meine Brüder sind in Wien. Diese Mäntel sind aus Gummi. Ihre Äpfel sind rot, jene Äpfel sind noch grün. Fast alle Äpfel sind gut und rund.

Einige Zahlen

1 eins 7 sieben
2 zwei 8 acht
3 drei 9 neun
4 vier 10 zehn
5 fünf 11 elf
6 sechs 12 zwölf

Aufgabe — Naloga:

1. Was ist das Gegenteil von: rund, lang, hoch, spitz, scharf, kalt, interessant, uninteressant, warm, groß, gut, rein, breit, höflich, schlecht, klein, schmal, schmutzig, stumpf, nieder, kurz, eckig, alt, schwarz, jung, weiß.

teressant, warm, groß, gut, rein, breit, höflich, schlecht, klein, schmal, schmutzig, stumpf, nieder, kurz, eckig, alt, schwarz, jung, weiß.

2. Was ist: rund, hoch, spitz, scharf, interessant, rein, breit, eckig, alt, jung, weiß.
3. Setzen Sie in die Mehrzahl:
Postavite sledeče stavke v množino: Dieser Besen ist schlecht. Dieser Koffer ist aus Leder. Unser Brunnen ist tief. Hier ist kein Spiegel. Wo ist der Leuner? Mein Mantel ist neu. Dieser Apfel ist noch nicht reif. Ist Dein Bruder schon erwachsen? Ihr Stiefel ist schmutzig. Dieser Vogel ist sehr selten. Welcher Koffer ist aus Karton, dieser oder jener? Hier ist mein Bruder. Ist das Ihr Großvater?

Wörter

Afrika (s) — Afrika
Apfel (m) — jabolko
Besen (m) — metla
braun — rjav, -a, -o
Bruder (m) — brat
Brunnen (m) — vodnjak
daher — odtod
erwachsen — odrasel
fast — skoraj
Feder (w) — pero
Fischer (m) — ribič
flink — hiter, brz
Führer (m) — vodja
für — za
Garten (m) — vrt
geduldig — potrpežljiv
grün — zelen
Gummi (m) — gumi
höflich — vijuden, -a, -o
Hut (m) — klobuk
Karton (m) — lepenka, karton
kein — noben
Koffer (m) — kovček
Krawatte (w) — samovoznica
langsam — počasni
Leder (s) — usnje
leicht — lahko
Leseübung (w) — vaja v branju

Usoda kmetice Milke Martonove

SPISAL KRIEGSBERICHTER KARI OTIO ZOTMANN COPYRIGHT BY DEUTSCHER VERLAG, BERLIN

16

Ko se je prikazalo sonce, je bilo že visoko okoli poldneva. Takrat je bil grob gotov in dvignila sem se, ker me je že bolel hrbet. Potem sem šla okoli prasketajočega in kadečega se mesta požara na vrh, vzela tam svojo mater v roke in jo nesla za hišo.

*

Postala sem zopet volkulja in šla v gozdove. Podnevi sem počivala v grmovju, in ponoči sem tekla ob svitu blede lune.

V vaseh, mimo katerih sem prišla, ni stala več nobena hiša. Mošeje so bile pogorele in občinski uradi razstreljeni, šole so bile opustošene in kmetije prazne.

Sedaj so po vseh dolinah in na vseh gorah vzklije laži in so odprle svoje krvavordeče cvetje nasproti soncu in željno pile solze, ki so se vlivale nanje iz oblakov.

Tu so ležali vsi, in nobeden ni bil bogatejši od drugega in nobeden revnejši. Kdo bi se hotel dvigniti in reči, da niso bili vsi enaki, kakor so jim pridigali? Kdo bi hotel pričati proti tistim, ki so jim bili obljubili, da jih bodo osrečili? Ali niso bili vsi brez vsake stiske? Kdo izmed njih bi hotel dvigniti roko in očistiti laž tistim, ki so jim bili obljubili: mir in pravičnost.

Tu so bili vsi jed krokarjem, nihče ni bil več preganjan in zasledovan, ali v divjem strahu. Deležni so bili pravičnosti z ognjem in svincem, in mir se je vlegel nanje, kakor jastreba. Kaj so si pa tudi mogli želeči česa drugega kot to.

Ce bi pa bili ostali v svojih kočah, bi jih pač še sedaj redila njihova njiva in napajal potok, ki je šumel skozi globeli. Tekali so pa za besedami, namesto da bi pasli svoje črede. Skakali so po piščalih po rodu tujih ljudi, potepuhov, gozdovnikov in se učili plesa na cvetnih travnikih. Toda niso opazili tega, da se je bila usedla smrt med nje in vstopila v kolo, dokler jih ni poljubila in božala drugega za drugim, tako da je potem ostala le še ona sama, velika bosenska goslačica in piesalka.

*

V Livnu sem našla zopet Jankla, ki je bil sedaj divji, da mu ni bilo primere. Toda nič ni govoril o enakopravnosti vseh in o nauku komunizma, ki je hotel ustvariti državo delavcev in kmetov, v kateri bi bilo vse last vsakega in bi nobeden ne imel več kakšne posesti, kjer ne bi bilo nič več neumnosti, ki so jo sejale cerkve med narod, da bi ustvarile budala, in nič več o nekoristnosti domovine, kakor je to prej vedno storil.

Naenkrat je bil odkril, da bi bilo zanj dobro, če bi dal moliti nekaj popov zase; zvedel je bil, da je zanj koristnejše, če izjavlja možem in ženam, da se morajo bojevati za svojo očetnjo.

Sedaj, ko je bilo zanj, za Žida, vse na kocki, je povzel vse tiste pojme, ki jih je bil sam označil kot že davno mrtve, da bi pridobil svojim zastavam zmago, ki bi mu omogočala nadaljnje življenje.

Vojaštvo pa je bilo že znova napredovalo in prodirlo skozi vse zapore. Tu smo ležali preko Mokronoga in šli proti Konjicu, vtem ko je tam še besnel boj, v globel Narente, kjer se je kmalu zbralo na stotine in tisoče ljudi; ti so bili iz starih skladišč na novo oboženi in zopet poslani vojaštvu nasproti. Drugi so morali graditi položaje v gorah in so tam naleteli na četnike, katerih last so doslej bile te gore.

V teh bojih smo doslej bili zgubili več kot 15000 ljudi. Velika ozemlja so bila spremenjena v puščavo in široke doline opustošene. Sedaj se je začel nov odsek našega boja, ki smo ga morali voditi na dve strani, kajti sedaj smo bili prisiljeni, bojevati se tudi proti srbskim

četnikom, ki so bili prisegli svojemu kralju Petru večno zvestobo.

Sedaj smo jih začeli razumovati, da bi se tudi mi borili za veliko očetnjo, in da bi bilo bolje, če bi to storili skupno. Mnogo se jih je zvezalo z nami, toda večina nam je ostala tuja in je namerila orožja proti nam. Vojaštvo pa je sedaj prišlo tudi skozi Crno goro in se besno bojevalo nadalje tudi v visokih planinah.

Morala sem opraviti mnogo potov brzega sla, več kot enkrat zašla med begajoče napete črte, iz katerih sem se rešila le z veliko težavo. Naše brigade so se razcepile, naše divizije so se razpočile. Mala krdela so se bojevala še naprej. Moja slutnja v tistih viharnih dnevih na gorovju Grmeč se je strahovito uresničila. Naša radioodajna postaja je preko s snegom kritih večnih vrhov noč in dan kričala »Pomoč je nujno potrebna! Gore same pa so nam postale smrti sovražniki.

*

Kraj Čajnice sem našla že zaseden po vojaštvo in sem ga obšla v gozdovih. V globeli Čehotine sem prišla pred Plevlje. Ker sem se

Dasi ranjeni

so ti lovci smučarji še nadalje ostali sovražniku za petami. Mladi poveljnik bataljona se zahvaljuje svojim možem za njihovo hrabro vedenje.

(PK-Aufn.: Kriegsber. Tiemann Sch., M.)

nahajala na ozemlju četnikov sem si le redkokedaj upala potrkati na vrata in prositi za kos kruha. Tako sem gladovala in se počutila bedno in slabo.

V neki vasi sem naletela na obhodno stražo četnikov, ki so začeli takoj streljati name. Umaknila sem se v gozd, vendar so me zasledovali, in sem šla proti Zeti. Tukaj mi je zmanjkalo orientacije in cele dneve sem blodila po gorah.

V nekem hanu, sredi kraške pustinje, sem srečala nekega prestarega hodčo, ki se me je usmili in me sprejel. Tukaj sem ostala sedem dni in poslušala njegove modre govore, ki so pa v moji notranjosti le slabo odjeknili. Nato pa je govoril stih iz sedme sure korana in ti so bili takšni, kakor da bi bil nalašč pripravljeni zame:

»Kogar vodi Bog, ta je pod dobrim vodstvom, če pa zabloudi, spada med zgubljenec. Res je da smo ustvarili mnogo duhov in ljudi za pekel. Ti imajo srca, pa ne čutijo ničesar, imajo oči, pa ne vidijo; imajo ušesa, pa ne slišajo. Ti sličijo nerazumnim živalim, da, še bolj so zabloudili kakor ti, kajti ti so nemarni.

»Te besede so me globoko dirnile, kajti v njih sem videla svoje življenje in življenje svojih sodrugov; poslušala sem dalje besede druge sure svete knjige, ki so bile kakor nalašč pisane za vse, ki so se vojskovali proti nam.

»Bojujte se pač za pot k Bogu s tistimi, ki se bojujejo proti vam! Toda ne zgrešite izgredov! Kajti Bog ne ljubi tistih, ki napravijo izgred. Ubijte jih, kjer le naletite na nje, prepodite jih od tam, od koder preganjajo oni vas! Kajti pohujšanje je še huje, ko uboj. Toda ne bojujte se z njimi pri sveti hiši, dokler vas oni sami ne napadejo tam; če vas pa napadejo, jih ubijte! To je povračilo za tajlice. Vendar, če odnehajo, je Bog milostljiv in odpušča. Bojujte se torej proti njim, dokler ne bo nobenega pohujšanja, in Bogu naj bo posvečena služba božja; ko pa odnehajo, naj ne bo nobenega sovraštva razen proti hudodelcem.

Tu je zelo izpregledala moja duša, in vtem, ko sem ležala med kamni majskega sonca na gorah sem mislila: Da, res je! Srca imamo, pa nismo nikoli čutili ljubezni in usmiljenja,

Tik pred protisunkom.

Grenadirji oklopnjakov pri diviziji »Großdeutschlände« se usedejo k juršnim topovom. Nekaj minut pozneje bodo nastopili k protisunku. (PK-Aufn.: Kriegsber. v. d. Becke, HH., M.)

boto za vse, ki so se nahajali v dolinah in na hribih. In nobenega naj ne bi bilo več, ki bi pričal za Boga, kajti mi smo ga zasmehovali kot strašilo za otroke in strah starčkov. Ker smo pa bili brez vere, nismo ostali vztrajni, kajti le vera prestane vse preskušnje in boj, vse poraze in napade. Ta vera pa ne temelji na človeku, niti na človeških zakonih, ampak edino na tistem, ki ga imenujemo Očeta sveta. Ta vera je rojena v ljubezni, učinkuje v njenem duhu in bistvu in ime ji je: spoznanje.

*

Ozrla sem se in videla mrzlo kamenje in neusmiljeno divjno gorovja. In vedela sem: nikoli ne bo tukaj ljubezni; razen, če Bog dopusti, da bodo na teh vrhovih rasle rože.

Nato sem še govorila nekaj s samotarjem in si dala pokazati pot. Mimo Kolazina sem morala priti so Zavnika v globel Komarnice, da bi dospela potem v Gacko, kjer se je bojevalo še nekaj naših brigad.

Spadala sem k tistim, ki so bili brez vere in polni sovraštva proti vsem, ki so imeli hiše, njive in živino, ko brezno globokega sovraštva proti vsem, ki jih je osrečila ljubezen.

Tako sem šla po volčjih stezah skozi pragozd, pripravljena sejati kri in raznašati obup, kot sel zadnje najgloblje enakosti človeštva...

*

Na cesti, ki vodi od Peča do Andrijevica in na kateri je bila pred 28 leti porojena v snegu, je Milko Martonovo doletela njena usoda. Njen konec je bil ravno tako grenak kot njen začetek; in ker je sama zelo obširno pripovedovala o svojem življenju, ne bomo tudi zamolčali, kako je umrla.

Neka skupina četnikov, ki ni bila prešla k tolpam, se je bila prebila južno od Čajnice skozi gorovje in dobila ukaz, da nadzoruje cesto nad Andrijevico. Posebno so jim bili zabilježili, naj pazi na boljševidne agente in brze sle, ki so poskušali zanesti vstajo in nemir med Črnogorci, da bi jih pridobili na svojo stran.

(Konec prihodnjic.)

Der Bauer kehrt heim / Erzählung aus dem Zeitgeschehen

Von G. H. Zogenreuth

»Pull... pull... pülle...«, tönte die helle Stimme der Bäuerin über den Hof, mit der sie das Hühnervolk lockte, während sie aus der Schüssel die Körner streute. Aber mitten im Rufen verstummte sie, ließ vor Überraschung die Schüssel zu Boden gleiten. Eine hohe, graue Gestalt stand plötzlich auf dem Hofe und kam langsam näher. Es war Markus.

»Der Bauer«, schrie Kathrine, die Jungmagd, die Streu gehackt hatte in der Schupie. Und der alte Knecht, der etwas am Wagen in Ordnung machte, hob den gekrümmten Rücken und schüttelte den wackligen Kopf. Der ganze Hof schien auf einmal lebendig geworden zu sein, die Hühner gackerten lauter, die Kühe brüllten im Stall und ein helles Pferdewiehern klang dazwischen. Die beiden Kinder kamen aus dem Haus gesprungen, und noch ehe die Bäuerin ihrem Manne die Hand reichen konnte, hingen sie schon an seinen Armen. »Nicht einmal geschrieben hast du«, sagte die Bäuerin zwischen Lachen und Weinen. »Wir haben nicht gewußt, daß du schon kommst, wir haben gemeint, du bist noch im Lazarett...«

Der Bauer begrüßte eins um das andere. Sein Blick ging über den Hof, als wollte er sich erst wieder an das vertraute Bild gewöhnen, ehe er antwortete.

»Bin früher entlassen worden«, erwiderte er dann kurz und zog die Luft durch die Nase, daß sich die breite Brust hob.

»Wie lang darfst bleiben?« wollte seine Frau gleich wissen in einer ängstlichen Sorge, während sie Markus mit sanfter Gewalt vor sich hin ins Haus drängte.

Markus blieb stehen. Er wandte sich noch einmal um, als könne er es nicht begreifen, daß er wirklich zu Hause war.

»Brauch nimmer fort«, sagte er dann langsam, »sie können mich nimmer brauchen, ich bin untauglich geworden durch meine Verwundung...«

Die Bäuerin konnte ihre Freude nicht zu-

rückhalten. »Nimmer fort«, jubelte sie. Aber Markus schien keineswegs so froh über seine Heimkehr zu sein.

»Weiß nicht«, meinte er etwas verzagt, »ob es gut ist so. Bin immer noch draußen bei den Kameraden, immer noch im Krieg, werd' nicht so leicht wegkommen davon. Wird wohl schwer werden mit dem Eigenwöhnen auf dem Hof...«

Die Bäuerin verwies ihm die Rede.

»Sollt nicht so reden, Mann«, tadelte sie. »Ist nichts, wenn der Bauer nicht auf dem Hof ist, wir haben uns schwer getan oft...«

Markus ging, gedrängt von der Frau und den Kindern, in die Stube. Sie nahm ihn auf in ihre breite, saubere Behändigkeit und wie er sich niedersetzte an dem schweren Eichentisch, da fühlte er doch etwas wie eine Erleichterung über sich kommen, verlor sich das Fremde und Vergangene langsam. Seine Frau brachte ihm zu essen. Erst griff er nur langsam zu, aber dann schmeckte es ihm

Zwei Anekdoten / Von Heinrich von Kleist

Der Säufler und die Berliner Glocken

Ein Soldat vom ehemaligen Regiment Lignowski, ein heillosler und unverbesserlicher Säufler, versprach nach unendlichen Schlägen, die er deshalb bekam, daß er seine Auf-führung bessern und sich des Branntweins enthalten wolle. Er hielt auch in der Tat Wort, während drei Tage ward aber am vierten wieder besoffen in einem Rinnestein gefunden und von einem Unteroffizier in Arrest gebracht. Im Verhör befragte man ihn, warum er, seines Vorsatzes uneingedenk, sich von neuem dem Laster des Trunks ergeben habe? »Herr Hauptmann«, antwortete er, »es ist nicht meine Schuld. Ich ging in Geschäften eines Kaufmanns mit einer Kiste Färbholz über den Lustgarten; da läutete vom

doch. Die beiden Kinder saßen schein neben ihm und betrachteten ihn still mit ihren verwunderten Kinderaugen. Während er noch aß, kam der alte Knecht in die Stube.

»Bauer«, sagte er, »wenn du im Stall nachschauen willst, der Braune gefällt mir nicht, er schwitzt soviel...«

»Laß doch den Bauern erst essen, Wendelin«, verübelte ihm die Bäuerin das Wort. »Der Markus ist ja kaum noch niedergesessen...«

Aber Markus achtete nicht auf die Fürsorglichkeit seiner Frau. Die Mitteilung des alten Knechtes hatte schon ganz von ihm Besitz ergriffen. Er stand sofort auf und ging mit Wendelin in den Stall. Die Bäuerin schüttelte verwundert und etwas besorgt den Kopf.

Als Markus jedoch nach einer kurzen Weile zurückkam und sie in sein Gesicht sah, da begriff sie, daß der Bauer erst richtig heimgefunden hatte. Er hatte die Sorge wieder um den Hof, die Arbeit und heilige Mühsal, die ihn mit Unrast erfüllte und die Vergangenheit auslöschte. Da wurde sie vom Herzen froh.

Dom herab die Glocke: Pommeranzen! Pommeranzen! Pommeranzen! Lät', Teufel, lät', sprach ich, und gedachte meines Vorsatzes und trank nichts. In der Königstraße, wo ich die Kiste abgeben sollte, steh ich einen Augenblick, um mich auszuruhen, vor dem Rathaus still; da bimmelt es vom Turm herab: Kümmel Kümmel Kümmel — Kümmel Kümmel Kümmel! Ich sage zum Turm: bimmle du, daß die Wolken reißen — und gedenke, mein Seel, gedenke meines Vorsatzes, ob ich gleich durstig war, und trinke nichts. Drauf führt mich der Teufel auf dem Rückweg über den Spittelmarkt; und da ich eben vor einer Kneipe, wo mehr denn dreißig Gäste beisammen waren, stehe, geht es vom Spittelmarkt herab: Anisette! Anisette!

Anisette! Was kostet das Glas, frag' ich? Der Wirt spricht: »Sechs Pfennige.« »Geb' er her, sag' ich — und was weiter aus mir geworden ist, das weiß ich nicht.«

Der verlegene Magistrat

Ein Stadtsoldat hatte ohne Erlaubnis seines Offiziers die Stadtwache verlassen. Nach einem uralten Gesetz steht auf ein Verbrechen dieser Art, das sonst der Streifereien des Adels wegen von großer Wichtigkeit war, eigentlich der Tod. Gleichwohl, ohne das Gesetz mit bestimmten Worten aufzuheben, ist davon seit vielen hundert Jahren kein Gebrauch mehr gemacht worden: dergestalt, daß, statt auf die Todesstrafe zu erkennen, derjenige, der sich dessen schuldig macht, nach einem feststehenden Gebrauch, zu einer bloßen Geldstrafe, die er an die Stadtkasse zu erlegen hat, verurteilt wird. Der besagte Kerl aber, der keine Lust haben mochte, das Geld zu entrichten, erklärte zur großen Bestürzung des Magistrats: daß er, weil es ihm einmal zukomme, dem Gesetz gemäß, sterben wolle. Der Magistrat, der ein Mißverständnis vermutete, schickte einen Deputierten an den Kerl ab und ließ ihm bedeuten, um wieviel vorteilhafter es für ihn wäre, einige Gulden Geld zu erlegen, als hingerichtet zu werden. Doch der Kerl blieb dabei, daß er seines Lebens müde sei, und daß er sterben wolle. So blieb dem Magistrat nichts übrig, als dem Schelm die Geldstrafe zu erlassen, und noch froh zu sein, als er erklärte, daß er bei so bewandten Umständen am Leben bleiben wolle.

Wußten Sie schon...

... daß neuen Geränden durch Tabaksait, Leim und Ruß ein altes Aussehen verliehen werden kann? Früher haben sich viele Bildfälscher dieses einfachen Mittels bedient.

... daß man von Paganini, dem »König der Geiger«, ernstlich glaubte, daß er bei seinem überirdisch schönen und meisterhaften Spiel m't dem Teufel selbst im Bunde sei?

Daj tudi Ti svoj dar pri cestni zbirki v soboto in nedeljo!

Zanimiv film v Krainburgu

Dne 3. marca bo prikazal kino v Krainburgu veseligrsko »Tobijev« Alt-tes Herz wird wieder jung« (Staro srce zopet pomladi). Gre pri tem za filmsko komedijo z zelo veliko zasedbo. — Celo vrsto znamenitih imen uvajata že obe besedi »Emil Jannings«. Po dolgem presledku srečamo velikega igralca ljudi, ki zopet v veseligrski — jasno je, da pri tem ne gre za kakšno brezpomembno delo! S pomembnim prstavkom »Umetniško posebno dragoceno« se to izraža tudi na zunaj. Naša slika kaže Mario Landrock kot Brigitte Lüders v Tobijevem filmu »Staro srce zopet pomladi«, ki ga je insceniral Erich Engel.

Kreis Krainburg

Krainburg. (Prireditve za zimsko pomoč.) Dasi služba veliko zaposli in povzroča vedno stalne premestitve, je vendar Ow. d. Sch. d. Res. Willi Malchinger s svojo prizadevnostjo omogočil, da se je v nedeljo dne 27. februarja 1944. leta vršila v strankinem domu v Krainburgu prireditve za zimsko pomoč. Pod devizo: »Funker funkten Freude« (radiotelefonisti telefonirajo veselo brezzično) je bila stotnja policije z bogatim, sprememb polnim programom. Veseli napravi Malchingerjeve godbe so spravili zelo dobro voljo med poslušalce. O velikem znanju so pričala predavanja, ki jih je imel na goslih in čelu koncertni mojster Ow. d. Sch. d. Res. Richard Schulze, zbor in kvartet, ki jih je vodil Ow. d. Sch. d. Res. Paul Rainer, in so stekla veliko priznanja, zlasti »Jodlerji«. Prave salve smehe so nagradile uspela predavanja, ki jih je imel komik in pevec wienskih pesmi Row. d. Sch. d. Res. Ferri Labugger. Pohvalno je treba omeniti tudi enodejanko »Starinare«, ki jo je spisal isti komik. Občinstvo je preživelo dve uri samega veselja. Prireditelji so imeli popoln uspeh.

Zarz. (Za Führerja in narodso padli.) Soldat Johann Jensterle iz Oberzarza, Soldat Johann Jurmann iz Dautscha, Hzass Rudolf Rauter v Grenzschutzu.

Kreis Radmannsdorf

Kronau. (Razno.) Trajno lepo, suho vreme in izborne snežne prilike dopuščajo zimskim športnikom, zlasti na deželo poslanim otrokom, da v polni meri uživajo zimo. Pač pa povzroča suša upadanje vodnega stanja pri vodnih napravah, kar se že močno občuti. Nekateri žage že stojijo. — Vojaka Jakob Tarman in Anton Robitsch, oba iz Kronaua, sta javljena med pogrešanima italijanske fronte. — Pred nedavnim je požar popolnoma uničil že precej trilo Papplerjevo žago. — Pretekli teden se je vršil apel NSDAP v ljudski šoli. Meistern. (Gertrude Lach — stoletnica.) Otok Triglava g. Gertrude Lach je obhajala 25. februarja 1944. leta, telesno in duševno popolnoma čila, svoj stoti rojstni dan. Izredno jo je razveselilo, ko jo je obiskal Kreisleiter dr. Hochsteiner na njenem častnem dnevu in ji prinesel pismo s čestitkami in častnim darilom Gauleiterja. Tudi NSV je jubilatki izročila častno darilo.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg
Zarz. Rodili so se: hčerke: Antonu Grocher in Georgu Grocher, Zarz.; Johannu Gasser, Raune; Josefu Torker, Dautscha; in sinu Petru Frühlich, Johannu Pfeifer, Zarz. — Umrli so: Johann Schubit z Dautscha, Johann Frühlich iz Dautscha in Johanna Reitz iz Raune. — Poročili so se: Johann Egarth z Johanno Kemperle, oba iz Unterdeine, Anton Valentin-schitsch z Unterdeine, z Juliano Schuster iz Zarza; Johann Gasser z Johanno Frühlich, oba iz Zarza.

Kreis Radmannsdorf

Kronau. Rojstva v mesecu februarju: Margarethe Penza und Martina Gregori, Kronau, Albin Podgoršek, Andreas Podlipnik in Vinzenz Ziesel, Wurzen. — Umrli so: Anna Maria Marchner, Kronau, Maria Koschier, Wurzen in Theresia Klamper, Wurzen. — Poročila sta se Franz Lautischer in Maria Gregori, oba iz Kronaua.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS

Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres ledig Vormittag geschlossen.

Molotovovo povelje: pomoriti vse Estonce!

Pravo lice moskovskih obljub - Ves Ostland razgiban - Manifestacije Belorusov

Riga, 3. marca. Baltške države in ž njimi tudi Belorus navdaja v tem času, ko stoji boljševiški sovražnik pred vratmi njihovih dežel, samo edina misel, kako bi se ubranili tega smrtnega sovražnika vsake kulture. V Minsku se je v petek preteklega tedna vršila na trgu mesta mogočna manifestacija, v kateri je beloruski narod strnjeno razglasil svojo pripravljenost za boj proti boljševizmu. Profesor Ostrovski je govoril deset-tisočim Belorusov in opisal krvavo gospostvo 25 letnega režima boljševikov, med katerim je beloruski narod pretrpel neizrečeno veliko. Zato se ni čuditi, če beloruski narod ne verjame Stalinovim novim besedam. Z orožjem v roki bo dokazal, da se njegova narodnost ni mogla uničiti kljub stoletja trajajočemu zatiranju po tujem gospostvu. Za ta boj zbira vse svoje moči.

Baltiski tisk sam se bavi vsak dan z grozodrstvi svojega boljševiškega sovražnika na vzhodni fronti. Celó tisk v najmanjših delih province objavlja vedno znova nova poročila očitvecev, ki javljajo o nečloveški krutosti boljševikov. Tako so boljševiki na fronti pri Narvi, ko so le za pol ure prišli v posest neke kmetije, zverinsko ubili tri žene, ki se niso mogle braniti, in težko poškodovali dva mala otroka. Očitvec, ki se je bil skrll na podstrešju neke hiše, je ušel pokolju le na ta način, da so nemške čete med tem Sovjete zopet vrgle nazaj.

Največje ogorčenje pa je v baltških državah povzročila objava zemljevida v »Daily Mailu« z dne 3. februarja 1944. l., ki je imel nadpis »16 sovjetskih republik« in označil Estonko kot 12., Letonsko kot 13. in Litvo kot 14. republiko. Prvi estonski državni ravnatelj je še v soboto pozval zastopnike tiska in radia k sebi in jim dal spontano izjavo glede tega izdajalskega čina Anglije. Kar se tiče Molotovove izjave, da lahko narodi, ki spadajo v Sovjetsko zvezo, samostojno sklepajo pogodbe z zunanjimi državami, mora on, dr. Maas, naznaniti, da je estonski narod že sklenil tako pogodbo, in sicer 1941. leta ob začetku vojske med Sovjetsko zvezo in nemškim Reichom. Takrat se je estonski narod polnočestveno postavil na stran Nemčije, se bojeval doslej prostovoljno v okviru nemške oborožene sile in je sedaj mobiliziral vse ljudstvo, da se bo skupno z nemško oboroženo silo bojeval proti Sovjetski zvezi. Če je sovjetska okupacijska sila leta 1940. postavila na Estonskem terorističen režim pod oznako »Estonska sovjetska republika«, estonskega naroda to nič ne briga, pač pa je bila ta svoječasnno enostranska sovjetska ustanova. Estonski narod zastopajo v tem

hipu samo njegovi bojujoči se vojaki na fronti.

Prehajajoč na zemljevid časopisa »Daily Mail«, je izjavil prvi estonski državni ravnatelj, da je s tem zemljevidom Estonska dobila dokaz za to, da je Anglija prepustila Estonsko Sovjetski zvezi, ne da bi vprašala estonski narod. Zemljevid dokazuje, da želi Anglija izročiti evropske kulturne narode Sovjetski zvezi. Britanska svetovna država je na tem, da se razdrobi, in zdaj bi rad angleški mešetar ohranil svojo državo s tem; da proda druge narode iz evropskega kulturnega področja Sovjetski zvezi. Na en faktor pa je Anglija pozabila pri svojem sramotnem dejanju, in to je estonski narod, ki se je v trenutku, ko sovjetski Rusi z angleškim pristankom napadajo estonska tla in zahtevajo gospostvo nad Estonsko, prostovoljno mobiliziral. Ne samo da se je ta mobilizacija izvršila stoodstotno, ampak prijavilo se je za boj proti Sovjetski zvezi tudi nešteto prostovoljcev, in s tem je estonski narod popolnoma nedvoumno objavil svoje mišljenje nasproti Sovjetski zvezi.

Po tem zadnjem koraku Anglije je postalo tudi zadnjemu Estoncu jasno, da Anglija ni prvobojevnik prosvete, ampak škodljiv faktor na svetu. Značilno za odkritosrčnost Molotovovih izjav, da bo Sovjetska zveza svojim republikam velikopotezno dovolila mnoge svoboščine, je dejstvo, da je dobila Rdeča armada povelje, naj pomori vse Estonce ne oziraje se na starost in spol, in da je, v kolikor je doslej za to imela možnost, to tudi storila. Toda Estonska ne govori v svojem lastnem imenu, ampak tudi v imenu drugih narodov, ki jih je Anglija čisto navadno, ne da bi jih vprašala, priznala Sovjetski zvezi. Nekoč pa, ko bo ta vojska končana, bo angleški narod hvaležen nemški oboroženi sili in z njo bojujočim se narodom, da so jo oni varovali pred uničenjem po boljševizmu, in takrat bo bržkone poskrbel za to, da usode države ne bodo več vodili tisti, ki stoje danes na čelu angleškega naroda.

15 milijonov padlih boljševikov

Stockholm, 3. marca. Na 15 milijonov mrtvih cenijo v Moskvi zgube Sovjetske zveze v tej vojni, tako je izjavil dopisnik newyorškega časopisa »News Week« Bill Down, ki se je vrnil od ondot. Poročevalec istega časopisa James Leming, ki je dospel iz Lenjingrada, poroča od ondot, da živi od prvotnih treh milijonov prebivalcev mesta le še 750.000. Vsaka peta hiša je popolnoma požgana, nepoškodovano pa sploh ni nobeno poslopje.

Ljudje beže iz »komunističnega raja«

Torkov »Slovenec« priobčuje sledeče zanimivo poročilo:

Pretekli teden je pribežalo v Ljubljano veliko skrivačev iz temeniške doline, to je iz občine Trebnje, Vel. Gaber, Velika Loka in St. Vid. Prejšnjo nedeljo jih je pribežalo 27, na pusti tork 28, v četrtek 26, v petek 126, in v soboto 90. Vsi moški so se skrivali že precej časa pred mobilizacijo, s katero so jim grozili komunisti. Komunisti so izvedli v temeniški dolini dve mobilizaciji. Prva mobilizacija je bila razglašena 13. septembra. Druga mobilizacija, ki se je vršila tri dni, se je začela 18. oktobra. Na tej mobilizaciji so bili klicani v hrube vsi moški od 17. do 45. leta. Prišlo pa je iz cele okolice Trebnjega le 6 ljudi, in še od teh šestih so bili štirje nesposobni, tako da so imeli celó od komunističnih zdravnikov potrdila, da smejo ostati doma. Vsi ostali moški so se ob mobilizaciji poskrili. Nekateri so se skrivali doma po vaseh. Imeli so napravljene podzemeljske jame, iz katerih se po cele mesece niso pokazali. Komunisti so napregli vse sile, da bi jih izsledili, vsa komunistična obveščevalna služba je bila budno na straži, toda skrivačev niso mogli dobiti. Mnogi so se skrivali pred komunisti v hostah. Nekateri so bili oboroženi. Imeli so nekaj pušk in bomb, da bi se lahko ubranili pred napadom komunistov, ki so jih ves čas zasledovali; če so katerega ujeli, so ga poslali v »brigado«, a se je po navadi že čez dva dni vrnil, ker se mu je zaradi slabe komunistične organizacije posrečilo zbežati. Da bi lažje izsledili skrivače, so komunisti z vsemi mogočimi grožnjami hoteli zvedeti od njihovih domačih, kje se nahajajo. Grozili so, da bodo požgali vse hiše v vasi, in da bodo ženske, ki so trdovratno tajile, kje so njihovi domači, poslali v internacijo. Ves čas so komunisti v hrilih prirejali mitinge. Da bi se jih ljudje bolj navdušeno udeleževali, so poskrbeli včasih za jedajo in pijačo. Zgodilo se je, da so v neki vasi, kjer so napovedali miting, dali udeležencem na raz-

polago 200 litrov vina in 160 kg težkega prašiča, češ, to vam poklanja komunistična oblast. Dan nato pa so udeleženci mitinga zvedeli, da sta bila vino in prašič zaplenjena v sosedni vasi.

Dolenjci, ki so pribežali iz temeniške doline, so se v velikem številu prijavili k domobrancem in si želijo, da bi kmalu lahko spet prišli domov ter pregnali komuniste iz svojih vasi.

Jetnik je ušel

Preiskovalni jetnik Franz Madushek, roj. 11. 2. 1921. leta v Wienu, po poklicu trgovec, je dne 28. 2. 1944. premagal stražnika in ušel iz jetnišnice v Klagenfurtu. Velik je 178 cm, ima goste rjave lase, modrosive oči, je brez brk, ima velik nos, napete ušnice in nosi obleko kaznjenca.

Prebivalstvo se naproša, da sozasleduje Maduschka in sporoči ustrezne podatke najbližjemu službenemu mestu policije ali najbližji orožniški postaji. Za podatke, ki povzročijo, da bo storilec prijet, je določena nagrada v denarju.

Bo svetu

Prejšnji finski državni predsednik Pehr Evind Svinhufvud je umrl v tork zvečer ob 20. uri na svojem podeželskem dvorcu Luumaaku v starosti 83 let.

V Londonu objavljajo uradno, kakor pravi neko Reuterjevo poročilo, da je bila zgubljena britanska križarka »Spartan«.

Radio Ankara objavlja v nekem komentarju, da sovjetska zimska ofenziva ni dosegla svojega cilja, ker nemški odpor ni zlomljen in ker se je zgodilo tako, kakor je Nemčija že davno ugotovila: ofenziva je zahtevala od Sovjetov velikih žrtv, ne da bi pokazala otipljive uspehe.

Vesti iz Ljubljane in okolice

»Skrivači« se rešujejo. Kakor poroča ljubljansko »Jutro« od sobote, se je mnogo tako zvanih »skrivačev« iz Suhe Krajine odtegnilo komunističnim biričem, ko so jih ti lovili, da bi jih s silo odvedli v tolovaje. Kakor sedaj iz Novega mesta poročajo, se je končno precejšnjemu delu teh »skrivačev« posrečilo, da so se rešili. Ko je v ponedeljek patrolja novomeških domobrancev preiskovala področje proti Toplicam, je prišla k njej skupina mož in fantov iz Suhe Krajine, ki so se v bližini Toplic skrivali pred komunisti. Imeli so s seboj tudi harmoniko in so potem med sviranjem in petjem prišli v Novo mesto, zadovoljni in veseli, da so sedaj varni pred komunističnimi biriči, ki so jih poprej neprestano zasledovali. — Te dni se je rešila tudi v Ljubljano velika skupina »skrivačev«, mož in fantov. Pred komunisti so se nekateri med njimi skrivali že od septembra. Sedaj so se pretolčki proti Litiji in od tam prišli v Ljubljano. — Druga skupina skrivačev se je rešila v Ljubljano v ponedeljek. Po večini so iz Zagradca in okolice. Tudi med njimi so se nekateri skrivali že po tri ali štiri mesece, ko so jih komunisti na vso moč lovili.

Komunisti kradejo mrliče. O novem primeru komunistične podivjanosti poročajo »Jutro« iz novomeške okolice. Tri ženske iz Lipovca so našle v neki jami blizu Stavče vasi osem mrličev. Spoznale so v njih domačine, katere so pred božičem komunistični tolovaji s silo odvedli s seboj. Ko so ljudje pozneje spraševali, kaj je z njimi, so jim komunisti lagali, da so vsi pri nekem tolovajskem oddelku ob hrvaški meji. Zdaj se je na žalost izkazalo, kakor so se ljudje itak že bali, da so komunisti kakor toliko drugih tudi nje pomorili.

Najdba umorjencev je razburila vso okolico. Ljudje so sklenili, da bodo trupla prenesli naslednji dan na pokopališče pri Selih in jih tam pokopali. Ko pa so zjutraj prišli k jami, so našli v njej le še tri trupla. Ostalih pet so komunisti ponoči spravili proč in jih ljudje niso mogli več najti, čeprav so ves dan preiskovali vso okolico. Komunisti so se očitno bali, da bi se prebivalstva polotilo preveliko razburjenje in so računali, da bodo ljudje mislili, da so se ženske motile ko so pripovedovale o osemih truplih. Vendar oskrumba mrtvih trupel za komuniste ni rodila zaželenega uspeha, ker je že prejšnji dan razen onih žensk, ki so trupla prve našle, pohitelo k jami tudi več drugih ljudi. Vsi so se na lastne oči prepričali, da je ležalo v jami osem trupel in da so bili to sami domačini, ki so jih bili v decembru odpeljali tolovaji. Grdo komunistično dejanje je zato vse prebivalce le še bolj ogorčilo.

Slovensko delavstvo proti komunizmu. V nedeljo se je vršilo v veliki dvorani Delavske zbornice, ki je bila do zadnjega kotička napolnjena od mnogo stotin zborovalcev, dočim so v prostorih pred dvorano, po hodnikih in stopnišču ter vohodu stale še nadaljnje množice, ki zaradi prenapoljenosti niso mogle v dvorano samo, ampak po zvočnikih sledile izvajanjem govornikov, mogočno zborovanje slovenskega delavstva in nameščenstva, ki sta prvič po dolgih letih spet manifestirala svojo pripadnost k narodni skupnosti in izrazila svoj prezir in gnus nad delovanjem internacionalnega komunizma. Po otvoritvenem govoru predsednika delavske protikomunistične akcije g. Franca Žužka, se je vrstilo na govorniškem odru veliko govornikov, ki so užigali s svojimi ognjevitimi besedami in deli navdušenja pritrjevanja; med njimi tobačni delavec g. Ernest Verbovec, kovinar iz Saturnusa, g. Valentin Gasperšič, zastopnica žena v delavskem stanu gđ. Marija Pikec, tajnik glavnega odbora delavske komunistične akcije g. Maks Jan. Viharno pozdravljen je nato spregovoril svojim delavcem g. prezident general Rupnik. V imenu slovenskega naroda se je zahvalil za zavedno in hrabro zadržanje, ki ga je velika večina delavstva pokazala med dvoinpolletno težko dobo trpljenja našega naroda! Poudaril je solidarnost slovenskega delavca s slovenskim kmetom, ki se ramo ob rami skupaj borita proti židom in njihovim satelitom in se ne pustita podjarmiti od židovskih plačančev, pa naj bodo to tolovaji v gozdu, ali gangsterji v zraku, ali boljševiki po salonih, ali pa frasoni v meščanskih ovčjih kožuhih. Vsi sloji našega naroda so dolžni prispevati, da postane delavec v polni meri deležen pravičnosti, ki mu jo je doslej krtil od židovskega kapitala človeštvu vsiljeni, razkrajajoči svetovni nazor. V tem pogledu bodo v najkrajšem času storjeni prvi koraki, ki bodo slovenski mladini vseh slojev in brez izjeme praktično dokazali, da je dostojno in pošteno delo tudi res časti vredno in da je delavec, ki se zaveda svojih dolžnosti s svojim vrednim delom, prav tako zaslužen za čast, dobro ime, obstoj in napredek ter blaginjo svojega naroda. G. prezident je bil večkrat prekinjen po navdušenih aplavzih in medključih zbranega delavstva, zadnje njegove besede pa so bile spremljane s pravim delirijem navdušenja. Vsak posameznik je odnesel globoko vtise s te delavske manifestacije, ki je pokazala vsem stanovom našega naroda, da delavstvo ni internacionalno-komunistično, ampak narodno-zavedno.

ZAHVALA
Ob priliki nenadne smrti naše ljubljene so-proge in mame
Zweiner Marije
se prisrčno zahvalujemo vsem, ki so jo spremljali na zadnji poti, vsem darovalcem vencev in cvetja za izraženo nam sožalje, posebna hvala g. dru. Zirmanu za njegov trud in tolažbo.
Unter Seniza, Zwischenwäasern.
Zalujoča družina Zweiner.

Z žalostnim srcem naznanjam vsem prijateljem in znancem, da je moj ljubi brat
Mathäus Kopatsch,
Gebirgsjäger,
padel dne 30. I. 1944, star šele 20 let, na vzhodni fronti. — Priporočam ga vsem, kateri so ga poznali v blag spomin.
Dragi brat: Naj Ti bo lahka tuja zemlja.
Krainburg, 28. II. 1944.
V imenu vseh preostalih brat Pavle,
Ow. d. Gend. d. Reserve.

ZAHVALA
Ob prerani smrti moje nad vse ljubljene so-proge in mamice, gospe
Elice Schlebnik,
bodi vsem darovalcem cvetja, in vsem, ki so jo spremljali na njeni zadnji poti, srčna hvala. Posebno zahvalo pa izrekam g. Pepci Eroctovi, ki ji je bila s svojim požrtvovalnim delom noč in dan ob strani in lajšala štete uže njene življenja.
Družina Schlebnik, Domschale.

Lichtspiele

Allgemeine Filmtheater G. m. b. H.
Zweigstelle Veldes

ASSLING

7., 8., 9. III.

Operette

Für Jugendliche nicht zugelassen!

10., 11., 12., 13. III.

Zirkus Renz

Für Jugendliche zugelassen!

KRAINBURG

7., 8., 9. III.

Rosen in Tirol

Für Jugendliche nicht zugelassen!

10., 11., 12., 13. III.

Die Gattin

Für Jugendliche nicht zugelassen!

WART

11., 12. III.

Sommer, Sonne, Erika

Für Jugendliche zugelassen!

LAAK

7., 8., 9. III.

Ein Leben lang

Für Jugendliche nicht zugelassen!

10., 11., 12. III.

Peterle

Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

7., 8., 9. III.

Das Glück wohnt nebenan

Für Jugendliche zugelassen!

10., 11., 12. III.

Tanz mit dem Kaiser

Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

8., 9. III.

Musik für Dich

Für Jugendliche zugelassen!

10., 11., 12. III.

Vision am See

Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

8., 9. III.

Sommer, Sonne, Erika

Für Jugendliche zugelassen!

11., 12. III.

Schlußakkord

Für Jugendliche nicht zugelassen!

WOCHEINERTAL

11., 12. III.

Trenk der Pandur

Für Jugendliche zugelassen!

NEUMARKTL

8., 9. III.

Die schwedische Nachtigall

Für Jugendliche nicht zugelassen!

11., 12. III.

Frauen sind keine Engel

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

STEIN

7., 8., 9. III.

Immer nur Du

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

10., 11., 12., 13. III.

Frauen sind keine Engel

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

ST. VEIT

11., 12. III.

Frau Sylvelin

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

DOMSCHALE

8. III.

Trenk der Pandur

Für Jugendliche zugelassen!

11., 12. III.

Brand im Ozean

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

MIESS

11., 12. III.

Eine Frau kommt in die Tropen

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau.

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 5. März 1944: Dr. Karl Petritsch, Krainburg, Veidner Straße 14, Fernruf 179.

Alles-Kitt, die Schutzmarke für einen wasserfesten Universal-Klebstoff, ist bereits zu einem Begriff für vielseitige gute Klebung geworden. Es ist bereits bekannt und erprobt, daß mit „Alles-Kitt“ so ziemlich alles geklebt werden kann. Trotzdem zeigt die Erfahrung immer wieder, daß stets neue Verwendungsmöglichkeiten für „Alles-Kitt“ entstehen. Damit nun auch Sie diese Erfahrungen ausführen können, finden Sie an dieser Stelle von Zeit zu Zeit praktische Winke. Achten Sie aber stets beim Einkauf auf die Schutzmarke „Alles-Kitt“! Heute nun der erste Typ: „Alles-Kitt“ mit einer Füllmasse wie Aluminiumbronze. Kreide oder Gips zu einer sirupartigen Masse gut vermengt, ergibt einen vorzüglichen Dichtungsstoff für durchlöcherichte Kochtöpfe, Glöckchen, Dachrinnen usw. Allerdings muß die Masse gut flüssig sein und dick auf beide Stellen der defekten Stelle aufgetragen werden. Die Trockenzzeit ist 24 Stunden. Diese Dichtungsart läßt sich sogar für Öl- und Benzinleitungen erfolgreich anwenden. (20.769)

Mali oglasi

Sluzbo dobi

Sluzbo dobi takoj sposobna mlajša natakarica. Ponudbe na Gasthof „Krone“, Laak/Zaier. 2575-1
Sprejemem kovaškega vajenca. Alois Schebalz, Schmied, Busch 2, Post St. Martin in Tuchein. 5335-1

Sluzbo dobi vajenec za kamnoseko obrt, starost od 14 let naprej Prvo leto plačam na mesec 30 RM, drugo leto 40 RM, tretje leto mesečno 60 RM. Ponudbe na Anton Valant, Steinmetz, Aßling, Oberkrain. 2604-1

Sluzbo dobi dekle, stara 16 let, poštenih kmečkih staršev, na manjšem posestvu, kjer ima priliko se priučiti v šivanju in gospodinjstvu. Plača po dogovoru. Jeras Vinzenz, Dobruscha 6, P. Woditz. 2589-1

Sprejemem vajenca ali vajenko za brivsko obrt, Kos Peter, Reiterdurlaß, Krainburg. 2599-1

Odda v najem

Kovačijo dam v najem! Johann Pretnar, Doslowitsch 2, P. Scherawnitz. 5333-3

Prodam

Prodam telico 7 mesecev staro. Naslov Bergant Anton, Schwarzendorf 7. 2583-6

Prodam kravo, ki je zelo dobra mlekarica, bo v kratkem času v drugič teletila. Johann Anderle, Bresnitz, P. Scherawitz, Oberkrain. 2605-6

Prodam večjo količino zajčjih kož. Naslov na K. B. Krainburg. 2587-6

Prodam kravo po teletu ali jo dam na rejo. Polka T. Altstingl 2, Aßling, Oberkrain. 2586-6

Prodam violino. Kos Peter, Reiterdurlaß 2, Krainburg. 2600-6

Prodam konja za kmečko vožnjo. Ivana Demšar, Srednja vas, P. Pölland über Laak/Zaier. 2612-6

Prodam tritonsko harmoniko, še dobro ohranjeno za 600 RM. Am Hang 162, Krainburg. 2615-6

Kupim

Kupim dobro ohranjen skobelnik (Hobelmaschine), velikost 40 x 60 cm. V zameno dam event. nekaj bukovih desk. Vinzenz Sennitz, Tischlermeister, St. Martein, Lichtenwald a. d. Sawa. 2606-7

Kupim dva jesenska prečka ali pa večja spomladanska. Vprašate se na K. B. Krainburg. 2607-7

Kupim rabljeno ali novo kitaro in gramofonske plošče. Angelca Rogel, Goldenfeld Nr. 3, Krainburg. 2602-7

Kupim dobro možko kolo, dam kako drugo protivrednost. Naslov pri K. B. Krainburg. 2610-7

Kupim kitaro, dobro ohranjeno, event. zamenjam za drugo protivrednost. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg. 2611-7

Menjam

Zamenjam gnojnično pumpo za šivalni stroj. Razliko doplačam. Moste št. 21, Post Komenda. 2574-15

Zamenjam težkega konja za težkega vola. Poizve se pri Franz Gasperlin, Predassl 18, pri Krainburgu. 2596-15

Zamenjam vola, 350 do 400 kg težkega, za brejo telico ali kravo. Naslov pri K. B. Krainburg. 2593-15

Menjam svinjjo, 15 tednov brejo, konja in brejo kravo za dobrega konja. Medno 18, Oberkrain. 2585-15

